

3622148

R. 115/H

M y s ł o w i o
d a w n i w ł a ś c i c i e l e .

Rozprawa napisana dla

Gazety Górnośląskiej

/ Ks.Przyniczyńskiego /

1880/1881

prawdopodobnie przez jednego

z Mieroszowskich /Stanisława/

Z
biblioteki
Ks. J. Kudery

Jak naród obejmuje prowincye, województwa, te zaś powiaty czyli ziemie, które znów z pojedynczych parafii, miast, miasteczek i gmin się składają, tak i jego historia oprócz ogólnego zezstawienia i opowiedzenia losów całego narodu ma za zadanie zebrać, wyjaśnić i zachować od zapomnienia dzieje i poszczególnych dzielnic krajowych i pojedynczych okolic lub miejscowości, a nawet rodów.

Bo tylko od fundamentów budować można do góry, od szczegółów idzie się ze znajomością rzeczy do ogółu, tylko w ten sposób pozyska się pewną podstawę, a nie ulegnie pokusie pisania historii według naprzd powziętego sądu i myśli /a priori /, co zwykle do paczenia dziejów prowadzi.

W żadnym z oświeconych krajów nie gardzą monografiemi historycznemi czyli badaniami, wytykającemi sobie mniejsze granice. Szlak nasz w tej mierze wysoko stanął, ^{posiada} bowiem dość dobrze opracowane dzieła tego rodzaju o prawie wszystkich swych miastach. Lecz jeżeli takie miejscowe badania znajdują uznanie, to tem bardziej będą one na miejscu w piśmie naszym, które ma i chce mieć charakter

lokalny, górnoszląski. O jednej też z naszych stron dla nas Górnoszlązaków chcę dziś słów kilka powiedzieć.

Powód pisma mego następujący.

Nie tak to dawno, jak w Mysłowicach dwór stary zburzono i na miejscu, gdzie on stał, ogród założono. Nie był ci to zamek obronny, jak owe w Niemczech niegdyś nad Renem, z których Baron lub Rycerz niepokoił okolice. Nie był też francuskim wymuskany pałacem, nie wspólnego ani podobnego niemającym z otaczającymi go sąsiednimi domkami mieszczan lub włościan, tak jak właściciel onegoż mało miał z niemi wspólności. Był to polski, szlachecki, staroświecki dwór bezpieczny z gankiem i trójkątnym nad nim daszkiem, tylko cyfrą swego fundatora ozdobiony.

Dwór jakich dotąd w Polsce wiele, do plebanii podobny, a w harmonii z naszymi małomiejскими i wiejskimi budynkami będący, a dla tego miłe na widzu robił wrażenie. Gdy go zburzono, przykro mi się zrobiło, nie dla tego, by z nim znikł ze świata bardzo piękny artystyczny budynek, lecz z tego powodu, że to był jeden z ostatnich już u nas szlacheckich dworów, gdzie po polsku mówiono i czuto.

z Kłuwie, na Aleksandra. Między innymi jest to polski dwór z 1835 r. w Kłuwie, na Aleksandra. Między innymi jest to polski dwór z 1835 r. w Kłuwie, na Aleksandra. Między innymi jest to polski dwór z 1835 r. w Kłuwie, na Aleksandra.

Żał mi było świadka naszej przeszłości.

Smutek zamknąłem w sobie i nie pisałem, bo cóż to pisać było ? Lecz teraz w naszym farnym kościele odnawiają oba marmurowe pomniki w presbiterium się znajdujące. Z jednego spogląda na nas smętna[?] twarz szlachcica, jakby mu przykro było, że dzieło jego podupadło - z drugiego łagodne oblicze siwowłosego kapłana w stroju odznaczającym wyższą godność duchowną, zdaje się powiadać: "Moje dzieło nie^z ginie, bo kościół^{to} ^{ty}popoka, którą żadne burze nie przewrócą." Na widok, że pomniki te z dotychczasowego zniszczenia wracają do swej pierwotnej świetności, myśl się rozweseliła. Więc przestanie już u nas ginać tradycja, przypomnę sobie ludzie, że "Czcij ojca twego i matkę twoją," znaczy także czcić pamięć dziadów, pradziadów i kochać swą ziemię, a to warunek, byśmy długo żyli i dobrze nam się działo na ziemi."

Lecz powiadam sobie, gdy lud do kościoła przyjdzie i te odnowione pomniki zobaczy, ciekawym będzie dowiedzieć się, kogo one przedstawiają ? Otóż dajmy mu najprzód odpowiedź oraz udzielmy kilka wiadomości z historii państwa Mysłowskiego i o dawnych jego dziedzicach.

Pileccy.

Zogota z Pilecy.

herba Topór

1280 Krasula Krakowski

Podziwaj Pilecy, herba

Topór 1336 wojew. Krak.

fundament Topór i. Ducha i Król.

M. (Adko, Ocho?)

posiadaj Jasiewicz i Zato i c.

Przebiegaj.

1. Ocho z Pilecy, herba Topór

2. Ocho z Pilecy, herba Topór

1360 Jaj. w. i. w. w. w. w.

Topór. i. c. w. w. w. w.

2. J. Topór i. Pilecy, herba Topór.

Kupit ja b. t. m. i. j. b. t. w. t. m.

nie w. w. w. w.

3. S. d. w. w. w. w. i. Pilecy

z. k. w. w. w. w. i. S. d. w. w. w.

wielkość b. w. w. w. w. w. w.

10 r. k.

1. Ocho z Pilecy, herba Topór

2. Ocho z Pilecy, herba Topór

3. Ocho z Pilecy, herba Topór

Marin d. Topór

Kund Z. w. w. w. w.

2. Janusz Topór

Kund. S. d. w. w. w.

3. S. d. w. w. w. w. i. Topór

z. k. w. w. w. w. i. Krakowski

2. Ocho z Pilecy, herba Topór

3. Ocho z Pilecy, herba Topór

4. Ocho z Pilecy, herba Topór

5. Ocho z Pilecy, herba Topór

Co tu piszę, opiera się na drukowanych dziełach polskich, które zawsze przytaczam, po części zaś na aktach i materyałach w posiadaniu ~~hrabiów~~^{hrabi} Mieroszowskich ~~będących~~. Zużytkowałem również i nieliczne źródła niemieckie, cytuję je, a oczywiście, że i dzieło Dr. Lustiga "Geschichte der Stadt Myslowitz" jest mi znanem. Żałować jednak wypada, że tak skrzętny i pracowity badacz w kilka lat dopiero po wydrukowaniu swej pracy zapoznał się z Mieroszowskimi, że więc od nich ani wskazówek na polskie dzieła, ani wyjaśnień otrzymać nie mógł, a przez to w niejednym się pomylił, w innym zaś, choć niechcący, stał się niesprawiedliwym. Wiadomo mi, że miał zamiar przy drugim wydaniu swej książki błędy poprawić a sąd swój sprostować. Szkoda, że mu przedwczesna śmierć nie dozwoliła przedsięwzięcia tego dokonać.

I. Najdawniejsi właściciele Myskowie.

Nie piszę tu ani ogólnej historii narodu, ani nawet dziejów naszej prowincyi; ograniczam się więc na wzmiance, że gdy Szląsk odpadł od Polski i na różne księżęce podrobił się dzielnice, Myskowie i Pszczyna należały

Michael, hodo 2½ kopej, 2000 f. v. 1864
kopi: 1726/19, jense. 2000 v. 1864 a. v. 1864
Bav. 2000.

L. Wistow mianka w Męst.; tak wie męstow
1402 męst. Męst. i w męst. subity.

1. 7. 1893. 3000 by day
birds 5 + 1104.
2. Jan. 1894. 7500 by day, nearly 1500
by night.
3. 1894. 10000 by day, nearly 2000
by night.

B. Mitheringe f. Cuscuta. *Parmelia* d'6 f. ex cryptis Mould.
Smyrna.
 To Cape New Hope
 Jan 1891

2-faj. 3. To war
i ostatek 1. T. 450? przedwojennie
miej. 10) 7 lipca 1949, wst. w Pol. k. 8

[illegible]

X Oświadczenie nadania prawa wiejskiego do dokumencie nie ma nowy.
Prosimy: dokonać zmian o prawie wiejskim, już dawno (jako
dodatkowi) nadano.

? do księstwa Cieszyńskiego? Dopiero książę Kazimierz II sprzedał Pszocynę wraz z przynależną do niej okolicą ze wszystkimi swymi książęcymi prawami dnia 19 lipca 1517 roku Aleksemu Turzo, Baronowi de Bethlenfalva?, kt6-
ry r. 1528 odsprzedał takową bratu swemu Janowi Turzo.?

W ten sposób powstało W ten sposób powstało dzisiejsze księstwo, ale naów-
czas tylko swobodne państwo Pszoczyńskie /Plstinske/,
die freie Standesherrschaft Pless. Do zakresu takowego
należało i miasto Myskowice i dobra Myskowskie, lecz
nie były pierwiastkowe dobrani książęcymi, tylko pry-
watnymi, rycerskimi, czyli po polsku ziemskimi.

W archiwum Hr. Mieroszowskich znajduje się bowiem
oryginalny dokument pergaminowy, którym książę Mikołaj
Opawsko-Raciborski de dato Pless proxima fer. tertie
ante festum Sanctae Luciae r. 1360, rycerzowi ^{Teobaldowi} swemu Otto-
nowi z Pilozy na prośbę jego opisuje granice państwa
Myskowskiego i zatwierdza nadane miastu przez tegoż.
prawo niemieckie. Dowiadujemy się więc z tego dokumentu,
że teść króla Władysława Jagiełły, który w trzecim małżeń-
stwie pojął był za żonę ^{Graniczka zwaną} Elżbietę Pileską, był dziedzicem
tych majątności.

W Myśkowie przynajmniej znajduje się na Kościele K.

+ Turzowie autor prac bardzo utalent, bo od Otomana Piłczy skoryst
 do XVI wieku, opisywany węgierski o Pilczach i co po nim było,
 tak i nie rozumiejąc, jak się Mytowski dostał Ciągryńskiemu,
 Kłirze je sprowadzi Turzowie.

1517
 1369
 152 lat

+ Na mytowskiem proboszczu znajdował się, jak się starzy dokonał,
 brzo z 1542, z kłirze jawnym, że Salomon był patronem Kościoła.
 Nie rozumie, jak to autor jawnie mówi o Salomonach, skoro jawnie
 mówi o Turzowie było.

+ Pewnie Turzowie byli tak „węgierską” szlachtą, jak Salomonowie.
 Turz Salomonowie na Str. Bpina, że pochodzili z Spisza, kłirze
 do Polki należał i o kłirze Polka jawnie po wywie i ciastach
 nie imponować. Tak samo Turzowie mieli w Niemczech,
 co to znaczy ich rodzina w Niemczech - Felwa i gdzie to leży.
 Wykazie się potem, że to była polska szlachta, albo raczej
 Polacy. Węgry byli bardzo zaściankami i to, co zdobyli, nadawali
 starzy Turzowie. Salomonowie węgierską szlachtą, jest wielką
 bezmyślnością i matematycznym Maczysławem. W dawniejszych
 nie miało kłirze kłirze geografii Węgier, Niemiec - to, jawnie
 dawało, ale w polskie, to nie było.

+ Wtór Narodu 4.3. 1936 pisał, że Turzowie przyszedł do Krakowa z Lewoczą.
 posiadali w Krakowie do - na rzeczli - Stankowski, Szupaniński.
 Bratman nazwa Turz - kłirze w Krakowie z Stankowski - po Salomonie z
 prawną tur (kłirze prawnym). Jedno ród - Einhorn, jak zwyczaj
 bajanie! Polska prawnik Brankow.

niem i spoteczy
 wej szczupłej s
 le grosza.
 szczupłej szkat
 znał uważał
 ale dlatego
 je kwestarzy
 łożni i bogaci,
 zęsto sami be

owski w st
 łapietnował ja
 zając za stołem
 vszorzednej re

olsc

wóz kawy.
 worzyło się ad
 lijską, pod jej
 ycia „Centrale
 la, iż wzamian
 prawa sprowa
 się o „uporzą
 „rynku i o z
 warowego do
 się tu na ob
 yłji się nie roz
 ankowe kilku

st zrozumiałe

+ Z drugiego, bardzo uszkodzonego aktu pergaminowego
 podobnież w powołanem archiwum się znajdującemu, a będą-
 cym wyrokiem biskupim w sprawie patronatu ^u Mysłowskiego
 kościoła z r. 1552 widzimy, że naówczas dóbr tych właści-
 cielami był Mikołaj Szalomon.

II. Turzowie.

z Bellanowa

Węgierskiej rodziny Turzo (de Bethlen-falva), herbu
 Jednorożec / Einhorn, w polskiej heraldyce Bończa /,
 która nigdy w zupełności z ojczyzny swej nie wędrowała,
 pojedynczy członkowie osiedli w Krakowie, a drudzy na
 Szląsku, podobnie jak to robili i Fuggerowie z Augsbur-
 ga i Szalomonowie z (Węgier), których rody we właściwych
 krajach dotąd istnieją, chociaż polskie gałęzie tych
 rodów już dawno wygasły.

Niepodobna tutaj podawać całego rodowodu Turzonów.
 Ograniczam się więc na wzmiance, że oni mając znakomite
 kopalnie miedzi na (Węgrzech), ^{Spisza} także przez Kraków za granicę
 wysyłali i bardzo obszerne mieli stosunki handlowe ⁴⁾ -
 jedynie wyliczę członków linii krakowskiej i szląskiej
 tego bardzo rozrodzonego domu.

Dom „pod gruszką“

(Ustęp z dziejów starego i nowego Krakowa).

Dnia 28 lutego br. podpisano w Krakowie kontrakt kupna i sprzedaży zabytkowej kamienicy, zwanej ongiś „pod gruszką“, a położonej w narożniku ulic Sławkowskiej i Szecepańskiej. Nabywcą była Krakowska Izba Lekarska, która tutaj ulokowała swoje fundusze przeznaczone w odsetkach na zasiłki dla wdów i sierót po lekarzach. Nabycie owego domu, który ponoś miał pójść „na bęben“ i łatwo mógł się dostać w niepowołane ręce, jest czynem świadczącym chlubnie o poczuciu obywatelskiem przewodników wspomnianej instytucji.

Dom „pod gruszką“ jest bardzo cennym zabytkiem, z którym związało się wiele wspomnień dziejowych dawnego Krakowa. W domu tym, ongiś własności Morstinów, ukrywał się arcyksiążę Wilhelm, porozumiewający się z Jadwigą przez Gniewosza z Dalewic. I do tego właśnie domu wyrывała się Jadwiga, wyrębując toporem furtkę w Lubrance. Kiedy skutkiem tego zdwojona czujność małopolskich panów wykryła miejsce ukrycia Wilhelma, tenże unikał pojmania tylko dzięki temu, że w ostatniej chwili skoczył do komina i utulił się na belce.

Z rąk Morstinów przeszła kamienica w w. XVI. w ręce ówczesnych milionerów Turzonów, którzy przybyli do Krakowa z Lewoczy. W r. 1641. nabył ją Stanisław Rapp, rajca miejski, od którego odkupił ją

Andrzej Jan Żydorski, stolnik, później chorąży krakowski, dziedzic obszernych włości. Za niego gościła tutaj królowa Marysieńka Sobieska. Dzięki także temu magnatowi dwa pokoje apartamentów 1-szego piętra otrzymały bogatą ozdobę stiłkową, dłuta słynnego mistrza Fontany, twórcy ornamentu w kościele św. Anny i Krzysztoforów, pałacu „pod Baranami“ i t. d.

W dalszych transakcjach dostał się dom „pod Gruszką“ w ręce rodziny Gralewskich, którzy tutaj otworzyli aptekę, a pierwsze piętro, razem z owemi stółkowanemi komnatami wydzierżawili pod słynną „kawiarnię Sauera“, gdzie swoją „oazę“ miała dawna „cyganeria“ krakowska, sprowadzona tutaj przez Jacka Malczewskiego, krewniaka Gralewskich i współwłaściciela, oraz współmieszkańca tego domu. Stare mury (nawiasem mówiąc dobrze osiadłe i półtora metra u fundamentów grube) nasłuchiwały się pewnie wiele, co przy „małej czarnej“ mówił Włodzimierz Tetmajer, Adam Chmielowski, późniejszy Brat Albert, Lucjan Rydel, Wincenty Wodzinowski, Kasper Zelechowski i cała elita krakowskiej „malarji“, oraz literatury.

Ten to dom, nasiąknięty pięknymi tradycjami, kupiła krakowska Izba Lekarska, zabezpieczając przez to zabytek dla polskich rąk. Vivant sequentes!

Ergel.

*O Janie Turzo, pnie Ferd. Haerik i Turzo,
 Jego i de kopani r. 1493.*

Biskup Turzo, budował samą k. i nazwał go Jan.

(starszego)

Obie pochodzą one od Jerzego de Bethlenfalva, zmarłego na Węgrzech r. 1446.

Linie krakowską rozpoczyna syn jego Jan Turzo. Jako krakowski Rajca miejski robi w aktach miejskich r. 1483 zapis~~ły~~^{any} dla kościoła P. Maryi w Krakowie. On to prowadzi² budowę wielkiego ółtarza, którego wykonanie powierzono Witowi Sztoś^{Stwoś}, sławnemu snycerzowi i posiada w tymże kościele swoją kaplicę pod wezwaniem św. Wawrzyńca.⁵⁾ Sinapius podaje, że żoną jego była Magdalena Beck v. Beckstein / aus Polen /. Rodzina ta podobnież osiadła w Krakowie. Jan Beck był r. 1489 jednocześnie z Turzonem Rajcą miejskim, a Zuzanna Beckowa robiła zapisy na wspomnianą budowę wielkiego ółtarza. Jan Turzo umiera przed r. 1513. Jego synem^{był} ^(młodszy) Jerzy Turzo. Ten również zapisuje kościołowi P. Maryi. Rada miasta Krakowa w uznaniu tej ofiarności jego ojca i jego własnej, zezwala mu w r. 1513 zrobić inne wejście do ich kaplicy. Gdy pozwolenie nie Janowi, ale synowi jego Jerzemu z takim umotywowaniem udzielono, więc ztąd słusznym zdaje się dom^{ysk}, że Jan Turzo przed r. 1513 życie zakończył. Żona Jerzego: Anna córka Ulryka Barona Fugger. ⁶⁾ Z tej bowiem sławnej

+ Obywatelskim biskupie kirkija pise barto ile. Byt ko
 itawik pod względe religijne barto li by, Na tej go ter
 Zutter, Melanicht, Spalut - wychwalali. Nigzonej pise o ni -
 Bukowski. Dwiech reformacji Polne. Nisim. Kie. dwojta n. p.
 Karkar, Sepall (w Karkar) tergo ni coj dwojajg.

182 10/1 1936

Dr. WŁADYSŁAW SEMKOWICZ, Prof. U. J.

Stosunki polsko- słowackie w rozwo- ju dziejo- wym.

4. Siegając jeszcze do epok przeddziejo-
 wych, stwierdzić trzeba, że pomimo prze-
 szkód, jakie stawiała człowiekowi potężna
 bariera Karpat i pokrywająca ją puszcza le-
 śna, stosunki między Przedkarpaciem a Za-
 karpaciem w pewnych okresach czasu były
 weale ożywione i góry te dla rozprzestrze-
 nienia się pewnych kultur, czy rozwoju sto-
 sunków handlowych, nie stanowiły większej
 przeszkody. Główną rolę w ułatwieniu ko-
 munikacji między obu połaciami przedgó-
 rzy karpackich odegrały niewątpliwie prze-
 łomy Popradu i Dunajca, oraz przełęcze
 karpackie, dzięki którym kultury północno-
 karpackie, np. kultura t. zw. łuzicka, prze-
 niknęły na południowe stoki Karpat, jak
 i odwrotnie na całym Podkarpaciu zachod-
 niem w epoce np. brązu, występują zabytki
 z terenu Słowacji, sprowadzane na ziemie
 nasze z okolic słowackich gór kruszcowych,
 bogatych w złoże miedzi.

1 Tytuł niniejszego artykułu mógłby ko-
 goś zastanowić: czy może być wogóle mowa
 o stosunkach historycznych polsko-słowac-
 kich, skoro Słowacja przez 9 wieków nie
 żyła własnem życiem politycznem, lecz sta-
 nowiła tylko część składową państwa wę-
 gierskiego? Istotnie też w dotychczasowej
 literaturze historycznej nigdy tego zagad-
 nienia nie poruszano i nigdy w tej płas-
 czyźnie go nie stawiano. Nic w tem dziw-
 nego! Historia stosunku Polski do jej są-
 siada południowego była dotąd zawsze roz-
 patrywana pod kątem widzenia politycz-
 nych stosunków polsko-węgierskich; była
 to więc historia polsko-węgierska; o historii
 polsko-słowackiej nie było mowy i nikt do-
 tąd o tem nie myślał.

2 A jednak dziś trzeba tę rzecz postawić
 inaczej i spojrzeć na problem stosunku dzie-
 jowego Polski do jej dzisiejszego sąsiada
 południowego z innych punktów widzenia.
 Dopóki historia zajmowała się wyłącznie
 tylko zagadnieniami politycznemi, dziejami
 dyplomacji, wojen i panujących dynastyj,
 to oczywiście mogła tu być mowa tylko
 o stosunku Polski do Węgier. Dziś jednak
 ramy zainteresowań historycznych znacznie

Tytuł niniejszego artykułu mógłby ko-
 goś zastanowić: czy może być wogóle mowa
 o stosunkach historycznych polsko-słowac-
 kich, skoro Słowacja przez 9 wieków nie
 żyła własnem życiem politycznem, lecz sta-
 nowiła tylko część składową państwa wę-
 gierskiego? Istotnie też w dotychczasowej
 literaturze historycznej nigdy tego zagad-
 nienia nie poruszano i nigdy w tej płas-
 czyźnie go nie stawiano. Nic w tem dziw-
 nego! Historia stosunku Polski do jej są-
 siada południowego była dotąd zawsze roz-
 patrywana pod kątem widzenia politycz-
 nych stosunków polsko-węgierskich; była
 to więc historia polsko-węgierska; o historii
 polsko-słowackiej nie było mowy i nikt do-
 tąd o tem nie myślał.

synów, a mianowicie:

1/ Jana V, ⁺Księcia ^wbiskupa Wrocławskiego, na tę
 godność mianowanego r. 1506. On to starożytny a przez
 wojny zniszczony Zamek Ś-go Jerzego, niedaleko Jaworni-
 ka / Jauernik / odbudował i od imienia swego nazwał
 Górą Jana / Johannis-berg / , który po dziś dzień jest
 rezydencją Książąt-biskupów wrocławskich.

Od cesarza Maksymiljana otrzymał przywilej bicia
 monety. Na jednej tej stronie miał być wizerunek Ś-go
 Jana Chrzciciela z napisem:

Numus Caesaris Maximiliani - zaś na odwrotnej w około
 godek biskupich wymieniony ówczesny Biskup. Umarł w Ni-
 sie r. 1520, pochowany w katedrze wrocławskiej. 9)

2/ Stanisława, ⁺(Księcia) biskupa Ołomunieckiego,
 + 1540.

3/ Zygmunta, Biskupa Nitry i Waraždynu / Nitriensis
 et Waradiensis / na Węgrzech.

4/ Alexego, Wicepalatyna królestwa Węgierskiego,
 który Pszczynę od księcia Kazimierza II Cieszyńskiego
 19.7. ⁽¹⁰⁾ *
 kupił r. 1517.

Handwritten notes:
 1. Dokument sprzedający Pszczynę...
 2. Dokument...
 3. Dokument...

się rozszerzyły: dziś w historii przyszły do głosu dzieje ludów, ich stosunków społecznych, prawnych, gospodarczych, kulturalnych, obyczajowych; zainteresowanie wyłącznie historią polityczną wprawdzie nie osłabło, ale zeszło w stosunku do tamtych do odpowiedniej miary. Ponadto pod hasłem regionalizmu zaczyna się obecnie coraz więcej uwagi zwracać na dzieje organizmów prowincjonalnych, szukając w przeszłości więzi ich odrębności terytorjalnej i objawów żywotności na wewnątrz i na zewnątrz.

3. Jeśli z tego stanowiska podejmiemy do zagadnienia dawnych stosunków Polski ze Słowacją, jako jednostką terytorjalną tak wyłącznie pod względem geograficznym i etnicznym odrębną i zwartą, to przed historkiem otworzy się tu nowe, nietknięte dotąd prawie pole do dociekań i rozważań.

• Jeśli zaś zwróćmy się ku czasom historycznym, to od chwili pierwszego pojawienia się przykarpackich ludów na widowni dziejowej, znajdziemy na drodze ich tysiącletniego rozwoju częste i ożywione stosunki. Już w samych początkach istnienia państwa polskiego mamy wyraźne ślady związków politycznych między Polską a Słowacją. Dziś już w nauce polskiej, czeskiej i słowackiej, nie ulega wątpieniu fakt przynależności Słowacji do państwa Bolesława Chrobrego. Dyskusji ulega tylko zasięg terytorjum słowackiego, należącego do Polski, oraz czas trwania tego związku, który jedni historycy rozszerszają, inni zwężają. Na cza-

sy Chrobrego przypada nadto fakt, również w nauce niezaprzeczony, pewnych węzłów religijnych, które łączyły wówczas Polskę ze Słowacją. Oto apostoł i patron Słowacji św. Świerad oraz uczeń jego św. Benedykt, byli Polakami, którzy w czasach Chrobrego niesli słowo Boże wzdłuż doliny Dunajca i Popradu, aby potem przejść na Słowację w dolinę Wagu, gdzie w okolicy Trenczyna (Skalka) Benedykt poniósł śmierć męczeńską z rąk zbójców, a św. Świerad osiadł w klasztorze pod Nitrą i tam dokonał żywota.

5/ Jana, ur. r. 1492, ²upana komitatu spiskiego i adminis-
tratora Kremnicy i miast górniczych /Comes Comitatus
Soepusiensis, Graf zu Kremnitz und der Koeniglichen
Kammer und Berg-Städte Verweser /, kupuje w r. 1517 na
Szląsku Wolawę /Wolau/, a w r. 1528 od Brata swego Swo-
bodnie Państwo Pszczyńskie ¹⁾, i tego roku jako Baron
na Pszocynie podpisał akt pacyfikacyjny wydany przez
Ferdynanda I / das Instrument des 1528 von ^{stał 1526 cesarzem} Koenige
Ferdinando I aufgerichteten Landfriedens/. Część państwa
Pszczyńskiego, to jest miasto i państwo Mysłowskie sprze-
dał w r. 1536 krewnemu swemu Stanisławowi Szalomon z
Benedytkowic, co ^{nie jako cesarz! (cesarz nie miał Kłb. Na jako król)} (Cesarz-niemiecki) jako) król czeski Fer-
dynand I a najwyższy ^{pan} (książę) szląski zatwierdził pod
datą Praga ^{19.} 14/6.1537. ¹²⁾ -samą zaś Pszocynę ¹⁴ w r. 1542
Biskupowi Balthazarowi ^{cowi} von Promnitz, którego ród długo
tę ziemię posiadał ^{do 1765} ¹³⁾ umiera r. 1558, ^{Włodzisław pisał w 1765} Spr.

Przez wspólne obu imię chrzestne w błąd prowadzony Grabowski, złączył tego Jana z jedną osobą z Janem, o którym była mowa pod linią Krakowską. Ten ostatni był Rajcą miejskiem, w Krakowie przemieszkiwał i był czynnym.

[illegible]

Gdy niebawem za św. Stefana Słowacka weszła w trwały już związek polityczny z państwem węgierskim, trzeba o tem pamiętać, że stanowiła ona tę część Węgier, która bezpośrednio z Polską sąsiadowała i najczęściej z nią się stykała, a trzeba także pamiętać, że w epoce wczesnego średniowiecza nie była ona mniej słowacką, niż jest dzisiaj. Słowackim był nie tylko lud, ale i szlachta, która chociaż później uległa zmadziaryzowaniu, conajmniej jednak przez całe średniowiecze posługiwała się w życiu prywatnym swoim narodowym, słowackim, językiem. Pragnę zwrócić uwagę, że wszystkie ważniejsze zjazdy polsko-węgierskie odbywały się na terytorjum Słowacji, a asystująca na nich szlachta górnówęgierska to byli wprawdzie *natione Hungari*, ale *gente Slavi*, którzy z panami polskimi doskonale mogli porozumieć się w swym rodzimym języku bez potrzeby uciekania się do łaciny, w czem prawdopodobnie tkwi początek znanego przysłowia: „Polak Węgier dwa bratanki“, przyczem oczywiście tym „Węgrem“ był najczęściej Słowak z pochodzenia, z którym Polak stykał się bezpośrednio na pograniczu Karpaczkim. Już za dwóch ostatnich Piastów, Łokietka i Kazimierza Wielkiego, zwłaszcza zaś od czasów Ludwika Węgierskiego stosunki Polski z Węgrami znacznie się zacieśniają, a w stosunkach tych gra znowu dużą rolę górna, słowacka część Węgier. Cały szereg panów polskich (Seibor, Balicki, Komorowscy), rzadzi wówczas zamkami i żupami słowackimi na Orawie, Liptowie i Spiszu. Spisz, który mając prastare osadnictwo polskie w pierwszych wiekach historycznych należał do Polski, mianowicie do ziemi sądeckiej, lecz z czasem, w XIII wieku odpadł od niej do Węgier, wraca częściowo za Jagiełły do Polski w formie zastawu 16 miast spiskich. Starostwo lubowelskie, otoczone wieńcem spiskich enklaw miejskich, stanowiło klin, którym terytorjum państwowe polskie wciskało się w głąb ziemi Słowaków. Był to zarazem główny pomost, którym wiodły najważniejsze drogi handlowe do górnych, słowackich Węgier, z jednej strony do Koszyc, z drugiej na Liptów a dalej jeszcze do słowackiego zagłębia kruszcowego z Bań-

Szląski zaś przebywa na ^{Spiszu} Węgrzech, gdzie urzędował. Krakowski zapisuje kościołowi P. Maryi w r. 1483, a szląski rodzi się dopiero w dziewięć lat po tym zapisie, bo r. 1492. Pierwszy umiera przed r. 1513, drugi zaś w r. 1558. Rajca ma potestwo, Pan na Pszczynie zdaje się, że był bezżennym, więc ich w jedno łączyć nie można, lecz trzeba każdego z osobna wykazać. W r. więc 1558 gaśnie już ~~xxx~~ i linia szląska, rodzina jednak kwitła dalej na Węgrzech. I tak Franciszek Turzo był za Cesarza Maksymiliana i Rudolfa Ochmistrem koronnym i prezydentem kamery w Pressburgu. Z żony swej córki hrabiego Serini podobnie Koeniglichlichen Kammerpreyidenten in Ungarn und Generals ~~disseits~~ disseite der Donau pozostawił syna Jerzego Turzo de Bethlenfalva, ur. 1567. Ten już od r. 1578, a zatem mając lat 11, przebywał na Dworze Arcyksięcia Ernesta, w 20 roku życia mianowany Tajnym Radcą a w 4 lata później Generałem disseits der Donau. W r. 1602 otrzymał od Cesarza Rudolfa hrabstwo Arfa mit der Landschaft Tokay, - był Nadżupanem Arajskiego komitatu a w r. 1609 Cesarz Maciej mianował go Palatynem / Wicekrólem / królestwa

Jagielloński
Władysław 1471-1516, król polski
Święty 1516-1526
1526

ską Bystrzycą i Krzemnicą, które to miasta pozostawały w dawnych i stałych stosunkach handlowych z miastami polskimi. Rządy dynastji Jagiellońskiej w Polsce i na Węgrzech wpłynęły też niewątpliwie na zacieśnienie tych wzajemnych stosunków na pograniczu Karpackiem. A kiedy na Węgry wtargnęli Turcy i po bitwie mohackiej opanowali środkową, rdzennie węgierską część krajów korony św. Szczepana, to

Karpacka — przeważająco słowacka połać Węgier utworzyła oddzielną jednostkę polityczną, należącą do Habsburgów, która przez niemal półtora wieku swego istnienia utrzymywała z sąsiednią Polską bezpośrednie stosunki. Dopiero zwycięstwa Sobieskiego nad Turkami odniesione pod Wiedniem i Parkanami, otwały drogę do zjednoczenia Węgier i do zespolenia ziem słowackich z resztą Królestwa Węgierskiego pod berłem Habsburgów. — Tam na ziemi Słowaków i wśród nich znajdują oparcie i opiekę Konfederaci Barsey; niestety zajęcie Spisza przez Austrię a następnie rozbiory Polski przerywają dotychczasowe węzły, zwłaszcza — że Galicja przyłączona została do austriackiej części Monarchji habsburskiej, oddzielonej od Węgier granicą, w pewnych okresach i na pewnych odcinkach nawet dość pilnie strzeżoną.

Dopiero wskrzeszenie Państwa Polskiego i powstanie Republiki Czesko-Słowackiej, w której Słowacy uzyskali w ramach tejże dużej możliwości samodzielnego rozwoju kulturalnego i politycznego, stworzyło na nowo problem wzajemnych stosunków polsko-słowackich, których pogłębianie leży w interesie obu sąsiednich, tak bliskich sobie językiem i charakterem duchowym, narodów. Droga do tego wiedzie przede wszystkim przez wzajemne zbliżenie, poznawanie się i wzbudzanie wzajemnego szacunku, co powinno tem łatwiej się powieść, że w stosunkach naszych w przeszłości nie było nigdy jakichś zgrzytów czy waśni.

Węgierskiego. Bardzo wykształcony, umiał po łacinie, po węgiersku, po niemiecku, po polsku i po czesku. + 1617 1-sza żona jego była Zofia, córka hrabiego Forgach, Radcy Ces. Generała disseite der Donau. 2-gą Elżbieta hrabianka Czobor, córka Wice-palatyna Węgierskiego. Z 12-tu jego potomstwa córki ~~Maja~~ idą jedna za hrabiego Erdödd, druga za hr. Illeshazy na Tenczynie i Likawie i.t.d. Szwagrem powyższego Franciszka Turzona był krewny jego Akeksy Turzo, Żupan Ziemi Spiskiej, + 1594, ożeniony z Barbarą hrab. Serini. Ich syn Stanisław Baron na Baynotz, Szintowa Galgocz, Temetrin i Szenczin, dziedziczny Żupan Spiski / perpetuus terrar^{um} scopusiensis comes / mianowany w r. 1662 przez Cesarza Ferdynanda Palatynem Węgierskim, + 1625 Brat jego Adam Turzo był ostatnim dziedzicznym Żupanem Spiskim + 1649 bezżenny. Po nim godność tę otrzymał hr. Władysław Csaky i w rodzinie jego dalej się dziedziczyło. Z powyżej powiedzianego wiemy więc, w jaki sposób Mysławice od Turzonów przeszły do Szalomonów.

III Szalomonowie

Jak Turzowie, tak i krewni ich Szalomonowie de Benedictowicz

P Salomonowie nie byli wcale węgierską szlachtą, ale po prostu byli sobie
prywatnymi Polakami z Spiszu, którzy przenieśli do Polski na Łańcut i
z krótko Polka, jakże po wzięciu świątyni się upamiętnili.

Fa więc po wzięciu świątyni Polacy a oni samemu nie pisali pnie
S, tylko i tak pisali, Salomo. To węgierskie jest Sz,
u nas jest S, obce S.

+ Wiczyli Jawnymie nie pnie Miernowskie, bo
to była bryzka nara. Dunaw, Jaworina - to też pnie
Miernowskie pnie Nedec, bo Węgry, bo węgiersko pnie kobili.

+ Ten Mikołaj nie jest Mikołajem z węgierskiego Mikołajem.
Był z węgierskiego węgierskiego i białego. W. Staj, Stajski, Poczciwik po Krakowie.
epi. Stajski jest z węgierskiego, na węgiersko białego, i Stajski, po prostu Stajski,
które opisał węgierski, w. w. 1510.
Autor (Stajski) z węgierskiego i białego. węgiersko pnie T.

herbu Łabędź, byli węgierską^p najprzód do Polski,
Krakowa, potem do Szląska przybyłą szlachtą.

(Sprzeczką o ortografią ich nazwiska nie jest ugruntowana.

Na Węgrzech pisali się przez "Sz." a w Polsce przez "S"^F

dla tego by wymiawiać Salomon a nie Szalomon, - ale gdy
w ojczyźnie swej pisali się tak, i tak się do dziś dnia
w niej piszą, więc i my się tej pisowni trzymamy.)

Istnieje ród ten bowiem dotąd i posiada rozległe dobra,
między niemi zaś Niedzice z zamkiem ~~na Dunajcu~~ Dunajec nad
Dunajcem na przeciw Czorstyna, a sprzedali księciu Hohen-

lo^h dopiero zeszłego roku państwo Jaworina. ^h ~~Z~~końcem XIV

wieku w Polsce osiedli; najdawniej pojawia się w Aktach
grodzkich krakowskich w r. 1388 Mikołaj Szalomon. W Krakowie
^{należeli oni}

(do patrycjuszów i najwyższe urzędy miejskie piastowali,

zaś jako ^{patrycjuszowie} ~~szlachta~~ krewnili się z najznaczniejszymi rodzi-

nami w kraju, sprawowali ziemskie godności, posiadali i

nabywali dobra. W r. 1470 Mikołaj Walbrom Szalomon, Rajca

Krakowski, miał dwóch synów: 1) Emeran /Imran/ + 1504 i

2) Piotr + 1516, Sędzia ziemski i Burmistrz krakowski. Oba

bracia posiadali według Długosza: ~~Rokitno~~ Rokitno, Włodowice,
Podleszany, Perkoszowice, Rudnik, Radoszany i Modlnicę.

Piotr ma tablicę parnigłową po prawej stronie wielkiej ścieżki kościoła
N.M.D.; obok tablicy jego świątynia.

Fale on, ale Mikolaj Salomon - fun doset 3 o'tsan in Kos'ice N. M.G.
in Krakow. (p. kinstorje parafji nym. Tow. k'ig. (moy egzemplar!) Ten jortlikumort berkepping.
+ Piotr Salomon robi t'ez pny akademickie in Kos'ice sin. Aug,
in Krakowie pawsze fundoye, ktora pny orkeji toz in Kos'ice
na Kos'ice o't kolegiacki. 27.10. 1535 zostata pu ornarona
na fun dusz, i ktorego miil bi p' tatur in karjuse
(podziwisc' gogusien roznia).

¶ Nie jest to bura, ale praca, która wieje.

X. ~~Encomium~~ wa tablicie opizowa, zrobiona przez Wita Stwosza w r. 1504, a
a drugą kaplicę za kaplicą św. Antoniego! Encomium umarł 1508.

Aanga: tablice hikotaja bok wilkaję o Tare, Sumar wiągę
Kaję i Kaję b. i. w. Anuriję. Także Anur, zawn. S. d. i.
rozumieję, b. p. i. n. j. a. p. i. n. o. k. u. l. e. w. y. t. h. i. 3 tablice b. t. z. w. Kajt
Sulo m. r. i. v.

Młodszy brat Piotr[#] wstąpił r.1495 do Bractwa Matki Boskiej przy kościele N.M.Panny w Krakowie był i według aktów tegoż aż po r.1513 Starszym i kuratorem. Współczesni nazywają go Vir magni consilii et justitiae cultor peramplus ^{magnus} (elemosynarum erogator et divini cultus amliator^{p/} fundatorque missarum in variis ~~colle~~clesiis. On to fundował 2 ^Fóltarze w kościele P.Maryi, zastrzegając sobie prawo patronatu; a 5.000 złp. zapisał psalterzystom. Pozostawił trzech synów, którzy bezpotomnie zeszli.

Starszy brat Emeran był Starostą krakowskim i Zupnikiem Droghobeyckim. ¹⁴ W kościele N.M. Panny w Krakowie w (lewej) ¹⁵ (wieży) przy głównych drzwiach, w familijnej kaplicy były umieszczone trzy bronzowe pomniki w kształcie prostokątów podłużnych, przedstawiające w płaskorzeźbach całe figury. Na jednym uszkodzonym ^{tytułowa} (brak już napisu, lecz herb okazuje, że to także członek rodziny Szalomonów. Dwa drugie ^{tytułowa} przedstawiają wyżej wspomnianych braci. Lecz z czasem wyniesiono je z tamtąd ~~xxxx~~ i ułożono: Pierwszy w przeciwległej kaplicy S-go Antoniego; tamte zaś najniestosowniej w lewej bocznej nawie kościoła/rachując od wielkiego

Sala nowa

Mikotaj Sław ożona Anna (1511-1599)

1470 roccie wziętych + 1510

Emeran Sal.

Stawka kark.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

Wzrost 170 cm, cięży 150 kg.

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

1511-1599

ótarza, zwróciwszy się twarzą na kościół / pod małym
chorem. Stało się to zapewne, by zrobić miejsce piśknemu
zresztą pomnikowi Erazma Danigl, + 1624, który bez słuszny
nych powodów w Szalomonowskiej kaplicy ustawiono. 15-

Zdaniem wielkiego znawcy sztuki poświęcającego się szcze-
gólniej badaniom prac sławnego Snyocera Wita Stwosza,
Profesora Bergau w Norymberdze, są te dwa ostatnie pom-

niki rysunku Wita Stwosza / * 1447 + 1533 a odlewu
również sławnego Piotra Vischer. Zdaje się to nietylko

ze względu na czas i sztukę być prawdopodobnem, lecz
także i ~~z tego~~ z tego powodu, że jak już powiedziałem,
Szalomonowie byli spokrewnieni z Turzonami, a sam Turzo

przewodził budowę wielkiego ótarza P. Maryi i był przyja-
cielem Wita Stwosza, twórcy tego arcydzieła. Emeran
pozostawił czworo potomstwa: 1/ Barbara, żona Stadnio-

kiego, kasztelana Sanockiego 2/ Stanisław otrzymuje r.
1543 uznanie swego szlachectwa. 1529 jest Rajcą krak.
1536 kupuje od Jana Turzy do Betlenfalwa, krewnego swe-
go, Mysłowice. Te wraz z Modlnicą, dziedziczą po nim je-

go obaj bracia. 3/ Andrzej, najmłodszy z rodzeństwa, Bar-
P Andrzej po Stanisławie nie mógł się dzielić, skoro umarł
przed 1543, a Stanisław + 1559.

F. A. O. tom 105 pag. 820. Data 15/10 1568.

Donatio juris patronatus altarium Dow. Nicolai Salomon.

Generosus Dominus Nicolaus Salomon in Mislowie et Modlnicy
heres recognovit.

Quia omne jus patronatus et presentan dignosibilia ad tria
a altaria videlicet. S. Michaelis Trinitatis et S. Emmeram. primum et
secundum ministeriorum in medio ecclesiarum parochialium S. Mariae
Crac. versus septentrionem et tertium tituli S. Alexii in
sacello sub turri campanatoria in parochiali ecclesia predicta
ita competitis et competitis nobili Nicolao Salomon
filio suo legitimo et ipsius legitimo posteris ac successoribus

na razie
ożekiwa
ny A. B. ac irrevocabili perpetuo donavit.
wielki, do tegoż i na razie mający być

calareus Artium ^{16/}, uwolniony przez króla w r. 1521 od
służby wojskowej, podobnie jak bracia jego. Musiał umrzeć
przed r. 1543, gdyż szlachectwo jego nie jest wpisane
wraz z braci do metryki koronnej, a jemu piastującemu
urząd Burgrabia zamku krak. wyłącznie szlachcie dostępny,
byłoby przecież łatwą rzeczą się wylegitymować. I po
nim dziedziczy najstarszy z rodzeństwa. 4/ Mikołaj F
(Starszy) ^{17/} Consul ac Scabinus ~~xxx~~ Crac. ^{18/} Baccalaureus
Artium ^{19/} Dziedzic Modlnicy i państwa Mysłowickiego.
W r. 1538 dowodził swego szlachectwa przytaczając, że
już dziad jego przyznanie takowego od króla Władysława
Jagiełły otrzymał na zasadzie przedłożonego przywileju
cesarza Karola V, w którym dawne Szalamonów szlachectwo
jest wykazane. Powiada, że ojciec jego był starostą krak.
i żupnikiem drophobyckim a siostra Barbara jest żoną
Stadnickiego kasztelana Sanockiego i że król Zygmunt
r. 1521 jego i braci jego Stanisława i Andrzeja na lat
5 od służby wojskowej uwolnił. Zaś dekretem z d. 19/4.
1543 ich prawo szlacheckie de novo confirmatum dekla-
ruje. Sąd też wyrokiem z d. 1/3. 1566 wywód cały za uzasad-

Bełkowskiego i L. Trójów Reformacji i Polna na str. 168
pisze, że 10-11. 1552 ---- i Andrzej Salomon, ... obywatel Krakowski
porównał z sobą przedli kupi, okazioni i tajemne wyznawanie
luteranizmu, sąstania i porachowania krąg, kęsektę, w jedzeniu
miejsc w środe, pisanki roby, jak równieś podniekt i wniepiżie
twieł przed kwiót potworowione. Danutiu kędrolie za dawany
zaproszli. Napomnieli pogłowka, aby się od niego podobnego
prawdziu ali w pękt dca nadu, aby kęd z w drolie wybrat
ortas w pękt dca nadu, przed kęd z w drolie przynajmizie rudi roka
mękt yoniadi i kęd z w drolie. z ręk z w drolie plebanc przysięt,
a natu niec aby się w pękt z pisanki przed stoianie pękt z w drolie
danutiu za dawany i przysięt.

niony uznaje.

Jego potomstwo:

1/ Imbram 156⁰ na Modlnicy ²⁹ (um. 1588) ¹⁵⁸² (um. 1582) Mikotaj (1582.)

2/ Mikołaj Młodszy + 1582. Ostatni swego rodu w Polsce, gdyż bezpotomny; ożeniony z Katarzyną Górką ^{*} herbu Kozioł + 1614. Ona ma pomnik w kościele w Mysłowicach, skrócen napisu niezdolna była odczytać, brzmi zaś takowy jak następuje;

G. / enrosa / Catharina Kozłowna de Górkach Salamonova vidua o / lim / g / enerosi / Nicol. ^(um. 1614) Salamonis haered. bonorum mislovicen. uxor devotissima quae in honorem divae Catharinae et S. Annae titular. eccles. Mislovi-
censis et. supra / gis / aae / animae / suae 700 tal. p. / er. / obligat / ionem / in erect / ionem / ex ^{pro obligationibus interdictis expressis} ~~omni~~ pr / essam / dedit 1614 p. ^{ro} ^{ojer} mem. posuit pastor ecclesiae anno 1742.

Po pierwszej jeszcze zmarłym bracie i po nim dziedziczą [☉] (nie miał nie drugiego syna, bo Anna Katarzyna jest drugą żoną. Prawdopodobnie następujące siostry: 3/ Córka Mikołaja Starszego, Jana z Dąbrowy Mężyka h. Wieniawa żona. 4/ Córka za Janem z Beblona Gosławskim herbu Oksza -tych córka Dorota,

45

* nie Górska, ale z Górkami albo z Górkami, w Górkach. p. b. w. i. n. p. i. n. o. "z Górkami". Nie była ona kochała Kozioł, a lepo prosta... "Kurtowa". Nie była ona zime Mikotaj młodszy, ale młodszy, więc i one Mikotaj Starszy. Ona sama w ostatnim swoim zapisie mówi o potomkach swoich, życzliwie kłaniając się im i ich potomkom. Są to: Mikotaj młodszy, Mikotaj, młodszy Kozioł, młodszy jako synowie, a nie babce.

Mikotaj młodszy był synem Anny Katarzyny, co widać z tego, że Anna Katarzyna jest w r. 1576, a więc z tego, że młodszy Mikotaj, był z nią w 1576, a więc w 1582, synem Mikotaj młodszy (cf. (zob. w. i. n. p. i. n. o. 282))

• Na marginesie nie jest, ale z Górkami

76

☉ Poniem i bacia młodsza nie drugą, bo młodsza A. Katarzyna Salamonova była po śmierci Mikotaj młodszy (1576) drugą żoną. Prawdopodobnie młodszy Mikotaj, był z nią w 1576, a więc w 1582, synem Mikotaj młodszy (cf. (zob. w. i. n. p. i. n. o. 282))

i druga córka Jadwiga, która wyszła za Wawtara Kamińskiego.

♀ Morza wątpliwe, czy Anna Katarzyna była siostrą drugiego Mikołaja Sel. (1581).
 Jakby świadczył, że była siostrą drugiego Mikołaja (+1576), musiałaby być
 z roku, bo że herbu nie było, wynika z tego, że jej zapis z 1614,
 gdzie mowa o siostrze Mikołaja S. Jeśli była drugą, a więc siostrą
 młodszą, to ten jest możliwy, że posiadała matkę siostrę o
 38 lat. Rozbieżność była o 6 lat.
 ♀ nie! Bo jeżeli w 1576 jest "Panią" Mysłowice, to jest o 10 lat
 Mikołaja Starszego, który żył.

Tabela pamiątkowa w kościele myśłowickim - mówi, że królowa Mironowiczka
 odziedziczyła Mysłowice po swojej matce - jednej z Mironowiczek. Z drugiej
 strony wspomina Luthiga, że wójciowski Mir. jest Teilheringen von Myslawitz.
 Wsi fundus Aniołki, jak się sprawomiał. (cf. str. 39 niemieckiego).

żona Wojciecha Mieroszowskiego, podwojewody krak.

brata Krzysztofa, ~~o~~ o którym będzie mowa pod nr. 7. #

5/ Córka, Stanisława Kuczkowskiego starosty Wojnickiego
 żona - ona ma pomnik w kościele N.P. Maryi w Krakowie.

6/ Córka za Andrzejem z Lipia w Lipskim herbu Srenia-
 wa. 7/ Jadwiga później dziedziczka państwa Mysłowskie-
 go + 1637 żona Krzysztofa Mieroszowskiego na Chropa-
 czowie, Jakubowicach, Michałkowicach i Siemianowicach.

8/ Córka za Stanisławem Klempem herbu Strzemię.

9/ Urszula za Krzysztofem Duninem herbu Łabędź. Po ^{nie poślubiła}
 śmierci Mikołaja (Młodego) Szalamona, ^{+ 1582} ^{malika} ^P (żona) jego Katarzyna
 ma na Mysłowicach dożywocie. Po jej śmierci 1614 prze-
 chodzi majątek ten w części na Lipskich, którzy nabyli
 także prawa Kuczkowskich, - a po nich na Kamińskich,

w części zaś na Mieroszowskich, którzy innych w spół-
 sukcesorów płacili, Jadwiga bowiem z Szalamonów Krzys-
 tofowa Mieroszowska - będąc bezdzietną, zapisuje ^T majątek
 swój to jest Mysłowice, ^(synowi brata) bratu męża Wojciechowi Miero-
 szowskiemu, podwojewodzie krak. na Bańgowie i Plechowie, i
 jego żonie a swej siostrzenicy Dorocie córce Jana Gos-
 ławskiego i Szalamonówny / patrz nr. 4 / tychże / trzem

synom, to jest Krzysztofowi, Janowi i Wojciechowi Mieroszowskim. W ten sposób przeszedł dobra Mysłowskie w posiadanie Mieroszowskich.

IV. Mieroszowscy

należą do małej liczby dziś jeszcze istniejących rodów z czasów Piastowskich. - Król Władysław Łokietek nagradzając zasługi Slepowronczyków, nadawał im ziemie swym przeciwnikom skonfiskowane. - Wtedy to z wielu innemi rodzinami przeniosła się i część Mieroszowskich z Mazowsza do Małopolski. W Ciechanowskiej ziemi, gdzie ich wsie rodzinne Mieroszowice, Gąsiorów i Gąsiorówek leżą, należeli do zamożniejszego obywatelstwa, urzędy ziemskie piastowali a między r. 1440 do 1450 Stanisław Mieroszowski był kasztelanem Wiskim. Przeniosłszy się w Proszowskie ~~miasto~~ na pamiątkę gniazdowych włości założyli Mieroszów i Gąsiorów i te inne posiadali i pisali się z Mieroszowa, gdy na dawnych Sadybach pozostali, stary przydomek z Mieroszowic zachowali i nadal. Także od Kazimierza Wielkiego otrzymali Mieroszowscy ~~miasto~~ przywileje, czego są ślady w aktach grodzkich Krak.

Handlarz M. prokuratora Głuchowski w Aug 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540, 3541, 3542, 3543, 3544, 3545, 3546, 3547, 3548, 3549, 3550, 3551, 3552, 3553, 3554, 3555, 3556, 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563, 3564, 3565, 3566, 3567, 3568, 3569, 3570, 3571, 3572, 3573, 3574, 3575, 3576, 3577, 3578, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583, 3584, 3585, 3586, 3587, 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3595, 3596, 3597, 3598, 3599, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3608, 3609, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3621, 3622, 3623, 3624, 3625, 3626, 3627, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3643, 3644, 3645, 3646, 3647, 3648, 3649, 3650, 3651, 3652, 3653, 3654, 3655, 3656, 3657, 3658, 3659, 3660, 3661, 3662, 3663, 3664, 3665, 3666, 3667, 3668, 3669, 3670, 3671, 3672, 3673, 3674, 3675, 3676, 3677, 3678, 3679, 3680, 3681, 3682, 3683, 3684, 3685, 3686, 3687, 3688, 3689, 3690, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3696, 3697, 3698, 3699, 3700, 3701, 3702, 3703, 3704, 3705, 3706, 3707, 3708, 3709, 3710, 3711, 3712, 3713, 3714, 3715, 3716, 3717, 3718, 3719, 3720, 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3727, 3728, 3729, 3730, 3731, 3732, 3733, 3734, 3735, 3736, 3737, 3738, 3739, 3740, 3741, 3742, 3743, 3744, 3745, 3746, 3747, 3748, 3749, 3750, 3751, 3752, 3753, 3754, 3755, 3756, 3757, 3758, 3759, 3760, 3761, 3762, 3763, 3764, 3765, 3766, 3767, 3768, 3769, 3770, 3771, 3772, 3773, 3774, 3775, 3776, 3777, 3778, 3779, 3780, 3781

rańca na Ilikowicach ożenionego z Kattrzyną Psarską.

Liczne jego potomstwo wymarło w XVII wieku, zaś syn jego ^{21/22} Mikołaj Baraniec Mieroszewski + 1516 . Dziedzić Ilikowic żenił się z Jadwigą ze Smolic Smolską i bierze za nią Podłęże i Mieroszowice. Od tąd on i jego potomstwo pisało się z Mieroszowic i z Mieroszowa. / ²³ 5 /

On to pierwszy na Szląsk się przeniósł, również jak i synowiec jego Jan Baraniec z Mierowszowa syn Pawła, dzieci Garlicy, ożeniwszy się z Zofją Giebutowską w Siewi^{e/s}kiem dobra posiadającą.

Z aktu rozgraniczenia państwa Bytomkiego / ²⁴ 4 / od X Siewierskiego w r. 1624 okazujesz, że Mieroszowscy posiadali Jakubowice jako donacyę. Wspomnianym w nim jest nie tylko ówczesny dzieci Wojciech, podwojedowa krak., ale i dawniejsi posiadacze, mianowicie Christoff und desen Vorfahren i znów osobno Jan. Gdy zaś Wojciech i Krzysztof byli braćmi i synami Jana, ale zaś nie powiada dessen Vater, tylko w liczbie mnogiej dessen Vorfahren, więc przepuścić trzeba, że tu i o ojcu Jana, a więc o owym pierwszym na Szląsk przybyłym Mikołaju jest mowa. On więc

† Marie potzert.

1727. Połciebrud, huzar, był krótko
 w roku 1750. Poprosił o wstąpienie do pułku
 rzymsko-malickiego. Przyjął go w lipcu 1777
 i wkrótce potem przeszedł do pułku
 Malickiego (Korowia) 1758-1790

Władysław jako książę (1471) 1490-1516

*plate 1490 to 1491 & change v (Hart-
line) and v 8. The whole of the page*

[illegible]

P. Oskari apostoli Viest Jani Vais on lytkin pöytäkirja Polaksi, de se
sitten Polaksi i joki. Pöytäkirja Mikotij, de se lytkin Kyrie wale per nimeni.
ni se wale.

• Jaz. 1880? wot. to mieda cziwienis? P. n. i. w. l. g. byt Koib. w. o. K. w. T. w. 1876, Koib. w. l. g. w. 1876, Koib. w. l. g. w. 1876, Koib. w. l. g. w. 1876

w którym życie zakończył. Dobra Jakubowickie leżały w swobodnem państwie Bytomskiem. To jednak a nawet i miasto Bytom od r. 1355, czyli od śmierci Bolesława X, na Gwieździnu i Koźlu rozdzielonem między Cieszyńskie i Oleśnickie księżęta. Dopiero ⁺¹⁴⁷⁰ Maciej król węgierski ^{obie połowy} ~~z~~ ^{nie nie potęgę} znow r. 1477 połączył, i Janowi z Zierotina zastawił. Od tego przeszło w tenże sposób Bytomskie w r. 1498 do Jana X Opolskiego i Raciborskiego ⁺, 1532 który je w r. 1526 ¹⁵ ~~z~~ ¹⁴⁹⁰ mu margrabi Brandenburskiemu ¹⁵³² ~~z~~ ¹⁵³² zastawił. Zważywszy nieprawdopodobieństwo, by Maciej król węgierski, obdarzał polskiego szlachcica, nie pozostaje tylko przypuszczać, że X. Jan, ostatni z Piastów ⁺¹⁵³² ~~z~~ ¹⁵³² polskich, ~~z~~ ze swym bratem X. Mikołajem, świątym w Nissie 1497 r., stronnikiem Jana Albrechta i przyjaciela Polaków, zrobił ową donację. ^(Mikołaj przyjaciel Polaków, ale Polak jak brat Mikołaj.) Powodu nadania donacyi dzisiaj już odkryć niepodobna, ale odwrotnie niema dowodu, że ona z tragiczną śmiercią X. Mikołaja nie stoi w związku, że ów do ostatniej chwili Panu swemu dający dowody przychylności, dworzanin, o którym wspomina Henelius ²⁶ ~~27~~ nie był właśnie owym obdarowa-

+ Nie 1860, ale brat wazy, bo Jan Popolski umarł 1532.
 Autor mawa wyl. Mikołaja + 1516, toż r. 1642 = 18

+ po nieważ ówczesny właściciel Jakubowice (Mikołaj, Bańgowa) Jan
 Mieroszowski ~~to~~ podlegający władzy (z wyjątkiem, Jan S. Habsburg
 był stroną Mikołajowską, waw. do 1642 r. polski ród
 Kintowscy ródki

nym Mikołajem Mieroszowskim. W takim razie mogłaby
 donacya od X. Jana i z r. 1498 pochodzić, a o (18)
 lat śmierć donataryusza wyprzedzić.⁺

Po Mikołaju M. wraz z Mieroszowicami odziedziczył Ja-
 kubowice syn jego Jan M. właściciel także Michalikowice
 i Bańgowa, postarosta krak. a r. 1558 skarbnik Be-
 dziński. Jana synowie byli: 1/ Krzysztof, dziedzic
 Jakubowice, Michalikowice, Siemianowice i Chropaczowa +

+ 1626

^{berdzińskie} 1623? ożeniony z Jadwigą z Benedyktowic Szalamon^{ów},
^{czeski} właścicielką państwa myśłowskiego. ^{A. Ku Salamonowej} Za jego to czasów,
 gdy w r. 1587 arcyksiążę Maksymilian, pretendent do
 tronu polskiego obległ Kraków, wpadł rotmistrz Hoku-
 bek z oddziałem tatarów i kozaków na Szląsk, by w jego
 tyłach zrobić dywersję, spalił Bielsko i wsi kilka,
 a między niemi zupełnie zniszczył Jakubowice. ⁺ Już
 ich więcej nie odbudowano, a grunta rozdzielano mi-
 dzy Bańgów, Michalikowice, Siemianowice, to jest między
 inne posiadłości Mieroszowskich i powstała tylko no-
 menklatura: " Wüst Jakubowitz "

2/ Wojciech dziedzic Mieroszowice, Bańgowa i Plechowa

O Wojciechu Mieroszowskiu i w Królestwie i Kłopotach
Cierpię, pisany przez O. Pawła
1620 walczył pod Białą Górami i pomógł Ferdynandowi II i zwyciężył nad Górami
mi. protestantami.

+ 1647. Podwojewoda krak. składa w grodzie krak.
relacyę, że Lisowczyki wracając na Szląsku rabowa-
ły bydło i owce, ożeniony z Dorotą z Bebelna Gosławska,
jako się wyżej rzekło siostrzenicą jego bratowej
Krzysztofowej. Obojgu syn Krzysztof postawił nagrobki
w kościele w Będzinie. Zniszczały one podczas pożaru
kościółka, uratowano tylko ich portrety. Napis z jedne-
go odnaleziono w aktach ten brzmi: Hospes Quicumque
mortalitatis consideras exempla, Scias hoc in tumulo
reconditum nostrum, Albertum in Mieroszowice Mieroszowski
ki in Michalkowice, Siemianowice, Bańgów haeredem, Vice-
palatinum quondam cracoviensem hic Quidquid amicis,
Patriae, Religioni et Deo Obsequium, Amor pietas et
cultus suscepit catholicus persolvit anno dni 1647.
Synowie jego są następujący: *Vice-mirowski, Al. h. t. panem*
M. Tadeusz, h. t. panem
a/ Najmłodszy Wojciech, właściciel Mieroszowic, Sie-
mianowic i Bańgowa. Starosta Sławkowski, podpisał

elekcyc Jana Kazimierza 1648 i pojął za żonę Elżbie-
tę z Czaplina Czaplińską, dziedziczkę Cieślina, Lesz-
czanki i Kwaszczanki. Od nich pochodzi dotąd w Króles-

z c. pag. 54.
 w jakiś sposób Czechy, kupione w 1747 przez kr. Jerzego III. I le
 synowa Felicya M. do której nie należy linia Mieroszowskich, nie
 jest mi jasne. Chyba w ten sposób, że Felicya M. po prostu została
 24 kwietnia Wicemarszałką M. (1780) Wicemarszałką podwojenie
 ordynatu, odstąpiła Czechy w 1780 kr. antoniowi Linji, która panna
 była w Pogoni i t. H. Leonard Mier., w której, pisat mi, jakoby
 kr. Jerzy M. był kupił Czechy wprawdzie antoniowi Linji. Jedno
 z drugie nie zgadza. Sup. na Str. Mier. r. 1754, r. 1755, r. 1756, r. 1757
 Kupił Czechy, Wicemarszałką Felicya

twie Polskiem istniejąca młodsza linia Mieroszowskich,
 posiadająca ^{od r. 1780} ~~debra~~ ^{z r. 1787 + 1788} Czechy. - Z nich był Marcin M. cześnik
 kijowski, dziedzic Pogoni i Mieroszowic, który z Barbarą
 z Tomić Tomicką spłodził Krzysztofa, zakonnika kamedułę
 na Bielanach pod Krakowem / pod imieniem Ojca Romualda / i
 córkę Joannę, żonę Szymona z Dzieciołowa Dzieciołowskięgo,
 podstolego, Czernichowskiego, dziedzica Kłęczan r. 1722,
 która rodowy majątek Mieroszowice w obcy dom przenios-
 ła. - I w tej ^{w tej} linii Mieroszowskich byli kapłani i zakon-
 nice, wojskowi i cywilni dostojnicy, lecz trudno ich tu
 wszystkich wyliczyć. Ograniczam się na przytoczeniu, że
 X. Jerzy był w zakonie Zgromadzenia Jezusowego, a potem
 po sekularyzacji został kanonikiem kated. krak. i sando-
 mierskim, kanclerzem kapituły kamienieckiej, a w Krakowie
 dziekanem kolegiaty W.W. ŚŚ. i mianowany infułatem prała-
 tem kościoła N.P. Maryi. Był on dr. fil. itd. ²⁴ / i że Jacek,
 dziedzic Dalowic i Kapelanki był senatorem w.m. Krakowa,
 delegowanym do zawarcia traktatu handl. w Król. Polskiem,
 kawalerem orderu św. Stanisława I klasy, mąż powszechnie
 szanowany i kochany, któremu współobywatele ze składko-
 wych pieniędzy w uznaniu położonych zasług i patriotyzmu,

srebrny puchar ofiarowali. On to pierwszą myśl podał, uczczenia pamięci Tadeusza Kościuszki, przez usypanie pomnikowej mogiły. 28)

b/ Najstarszy syn Wojciecha ~~Wojciecha~~ Krzysztof.

ur. 34.05.1850

Jedy Kowalewski

Z dziełka P. Józefa Głębockiego /przypisanego Janowi hr. Mieroszewskiemu/ pod tytułem: Wywód o szkołach rycerskich, czyli wojskowych w Polsce, "wyjmujemy kilka wiadomości o tym Erzysztofie M. 29)

Nauki pobierał w Uniwersytecie Jagiell. Że odbywał kampanię moskiewską w r. 1633, dowiadujemy się z Diaryusza bitwy pod Smoleńskiem 30) / gdzie powiedziano: " Ogień trwał godzin cztery od ręcznej broni i dział. Nieprzyjaciół potężnie następował, nasi też potężnie bronili, i zbrohili. Tegoż dnia 60.000 kul piechota od P. Mieroszewskiego wzięła. Jak wiele tego darmo wypadło? powiadają pospolicie, "człowiek strzela a Pan Bóg kule nosi."

Był on sekretarzem (ciągle) od r. 1644 do r. 1679, czterech królów: Władysława IV, Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana Sobieskiego, ostatniego i inżynierem królew-

kim. Już w r. 1644 wysłał go Władysław IV do Jerzego Rakociego Siedmiogrodzkiego, by go do zgody z cesarzem niemieckim nakłonić. ³¹⁾

W r. 1655 Województwo krak. deputowało go i zostawiło promuntione civitatis. Umacniano wówczas głównie część miasta od bramy Floryańskiej do Mikołajskiej ³²⁾ - brak więc czynny udział w sławnej obronie Krakowa, przez Stefana Czarneckiego. W r. 1659 należał jako sekretarz i komisarz królewski do komisji wyznaczonej ze sejmu do fortyfikowania Krakowa. ³³⁾ Umacniano wtedy głównie część od Mikołajskiej bramy do Stradomia. Co do obwodu miasta dawano palisady i sypano wały, a z przedmieść zabezpieczano Kleparz; Stradom podobnież i Kazimierz, prawie w zupełności wówczas spustoszone podczas krwawych wojen. ³⁴⁾

W aktach miejskich krak. pod d. 4 grud. 1669 za Michała Korybuta zapisano: Ponieważ Rzpta. uchwaliła fortyfikację miasta Krakowa i konstytucya r. 1659 komisarzy do tego wyznaczyła, gdy jednakże ta komisja dla braków funduszy dzieła nie dokonała w zupełności, więc pro-
die 2 Januari 1670 naznaczamy nową komisją, która, przy-

chylając się do delinescyi za króla Jana Kazimierza
fortyfikacyę obmyśli wraz z kosztem i obaczy in quo
statu jest teraz fortyfikacya szwedzka i o tem na sejmie
nam relacyę uczyni. Do tego mianujemy komisarzy:
Andrzeja Trzebieckiego biskupa krak., Aleksandra Lubo-
mińskiego wojewodę krak., Stanisława Skarszewskiego kasz-
tełana Wojnickiego wielkorządcę krak., Krzysztofa Rąpni-
ewskiego kasztelana Sandeckiego, Jana Branickiego marszałka
nadwor., J. Wielopolskiego stolnika kor., K. Czartoryskiego
podkomorzego krak., Mikołaja Oborskiego suffragana, Sta-
niława Trzebieckiego kustosza krak., Franciszka Szembeka
starostę bieckiego, Władysława Lubowieckiego, sędziego,
Wojciecha Grapkowskiego posełka krak., Stefana Księskiego
podstarostę krak., Mikołaja Przerębskiego, starostę Tuszyń-
skiego i Krzysztofa Mieroszowskiego sekretarza królew-
skiego.

W r. 1674 gdy Jan Odrowąż Pieniążek, starosta Oświę-
cimski, ofiarował OO. Paulinom w Częstochowie sumę złp.
1000 ówczesnych na śpiewanie godzinek, a ci postanowili
użyć tych pieniędzy na wzmocnienie twierdzy Częstochows-

1617 - 1680 powstanie kurnia z opowieści N. A.

kiej, już od r. 1382 ^tisniejącej, czwartym od Wschodu bastyonem - robotą tą jako znakomity w swoim czasie geometra kierował Krzysztof Mieroszowski, fundamenta założył, rozpoczynając budowę całą w sam dzień Przemienia Pańskiego ²⁵/, tak, że odtąd twierdza w Częstochowej tworzyła czworobok bastyonowy, mający 100 sążni w każdym boku silnie obmurowany i opatrzone kazematami. Szańce te dopiero w roku 1813 przez Rosyan zniesione zostały.

1852
Grabowski w dziele, zabytki Krakowa pag. 220 przyp. 6 do pag. 59, tak się wyraża: W rodzinie tej /Mieroszowskich/ ¹²zdałali się mężowie, którzy oddawali się naukom powołaniu wojskowemu właściwym - mianowicie miernictwu wojskowemu. Ten to, o którym tu wzmianka, znakomity czasów swoich inżynier polski Krzysztof Mieroszowski, sekretarz króla Jan III, kierował wzniesieniem nowych fortyfikacji czyli czwartego bastyonu twierdzy Częstochowskiej itd. był on wielce uczony, posiadał dokładnie języki oprócz polskiego, łaciński, grecki, niemiecki i czeski, napisał dwie wyborne ody po grecku i po łacinie

do uczniów akademii Krakowskiej, o czym pisze Tuszyński³⁶⁾
~~X~~ a za nim Wiszniewski Michał³⁷⁾ że na końcu dzieła
„Flores Attici”, wydanego w Krakowie u Horterina roku
1621 są te dwie jego prace zamieszczone.

Całą swoją bibliotekę zapisał i darował bibliotece
Uniwersytetu Jagiellońskiego, jak o tem pisze Baudl¹⁸²¹ice³⁸⁾
lecz o objętości i wartości jej trudno dziś powziąć
wyobrażenia z takiej tylko ogólnej zmianki w dziele wy-
mienionem, że oprócz professorów akademii w wieku 17
z obcych osób pomnożyli bibliotekę swojemi księgozbi-
orami Jan Ponętowski, opat Norbetański w Hradiszu, pod
Okołmuńcem/ Abbas Gradicensis/ i Krzysztof Mieroszowski,
Pan świecki, ten ostatni wart być lepiej znanym światu
uczonemu, którą zaletę razem z Baudlkiem oddaje mu i
Sołtykiewicz³⁹⁾, także w dziele B^{oeh}acme⁴⁰⁾go, gdzie o
jego przodkach jest mowa. To zaś jest rzecz pewna, że
darował rękopisma, a między niemi swego utworu następują-
ce:

1/ „Apologia⁴¹⁾ pro libertate Reipublicae et legibus
Regni Poloniae contra calidos novi iuris repertores,

posterior, auctior et correctior, tho jest: Dowód iasny
z historyey, zwyczajów, i statutów y s constytuty~~cyi~~ korony
nych, że Najasniejszemu królestwu polskiemu nie godzi
się ani publice ani privatim w koronie y w Wielkim
Xięstwie litewskim żadnego y żadnem sposobem dostawać
ani mieć dziedzictwa. Quando leges opus hoc die an
servilia disces? Si disces aliquid die paterni est
declaratio certa. Haec ex his disces, ~~die~~, an servilia
sunt haec? Quod si tu sapiens nosti, quid rectius istis
Candidus imperti, ~~sinon~~, his ^{utere} ~~utere~~ mecum Horatius Lib.
I. Epist. 6 Nunquam inutilis est opera civis boni. Na str.
5. Dedicatio laboris. Zaczemu y mądrymu senatowi polskie-
mu, oyc~~om~~oyczyzny, sławnemu i przeważnemu Rycerstwu ko-
ronnemu braci swej syn koronny szlachcie polski y życ-
liwy brath, szczer^ey oyczyzny mił^ości całego praw y swo-
bód spólnych zatrzymania uprzejmie ~~wi~~nszuje, cale zoczy
y na tho pracę the swą chętnie ofieruje."

Na marginesie ^{Karty} tytułowej inną ręką: " Prosecretiori
bibliotheca maioris Collegii Universitatis Cracoviensis
testamento legavit Generosus dnus Christophorus Miero-
szowski." Jestto wywód historyczno-polityczny, w sweim

czasie wielkiej doniosłości, osnowany gruntownie
umiejętnie ~~z~~ spraw narodowych wedle głównych zasad
układu politycznego **Polski** // **A**utor // czyni sobie sam
zarzuty i takowe potem zbija dowodzeniem przytaczając
dowody z księgi praw. Rozkład dzieła jest taki:

Occasio Apologiae inter Komorowskie et Rylskie
decretum w Lublinie r. 1624 Dar Żywca przez Komorowskich
królowej **Konstancji** w Lublinie 1624. Konstytucje za
Zygmunta Augusta w Piotrkowie 1565. Apparatus ad Apolo-
giam / Gradus seu series incrementorum Nobilitatis **P**oloniae
Libertatum. Zniesienie królestwa tytułu dziedzicznego.
Quatuor fundamenta principelissime libertatum Regni
Poloniae. 1. Libera Regis electio 2. ~~Te~~ **h**ereditas et ducatum
Regni in unum corpus unio. 3. Equestris ordinis in
haereditaria et perpetua bonorum possessione conser-
vatio 4. Statutum et ordinum Regni in paritate et aequa-
litate juris et jurisdictionis cōservatio."

Zakończa dzieło to: Votum pro patria z psalmu 171:
Deus inducⁱ tuum Regi da et justitiam tuam filio

Regis judicare populum tuum in justitia et pauperes
tuos in judiciis - wreszczie ⁸ allocutio conclusiva do sena-
tu i rycerstwa polskiego, ne quid detrimenti Respub-
lica capiet. Appendix ad Apologiam necessaria: recte
ergo judica et vale.

2^{drugi} / Rękopis jest Architektura militaris / brak
tytułowej karty - pag. 76 ¹²¹ / po łacinie, w rozkładzie:
definicja tej umiejętności - terminologia po łacinie,
po francusku i po niemiecku. Termini Ichnographicae in
lineis et in angulis - Fortificationis defensio^{ivae}
sectionis I. pars. I. hic derendum est, quo modo in Ichnographiⁿ
phia omnes lineae et anguli tum regularium tum etiam
operum externorum inveniri queant. Pars II. de Orthograp-
hia, quam Profil vocant: Munimentorum regularium,
eorumque operum externorum - de munitionibus defe-
nsivae sectio III de structura Castellorum ad Civitatis
de munitionibus civitatum ad Littore aquarum sitarum
aut in canalibus positarum. Item de recessibus seu regre-
ssibus obsessorum de excursibus obsessorum et de reliquis
operibus^{ix} quae ad loci alicujus, tempore obsidionis
spectant. Pars secunda Fortificationis - offensiva-hacte-

nus perlustrabimus Fortificationis partem primam defensivam dictam, cum omnibus ad eam pertinetⁿibus speciebus. Jam restat altera pars cognoscenda quae offensiva dicitur. Docet quae modum et rationem extruendi moles easque ad opugnationem loci alicujus spectant ut sunt circumvallationes, Castrorum, Reductus, Abductus, Aggeres, Tormentarii Vineae, Cuniculi et si quae aliquae sunt quae omnia quavis ad defeⁿsionem quoque usurpari ali^{qu}ando possunt, finis tamen astramitur gratia est offensio. De singulis itaque dicendum suo ordine.

Testo umi^ejętny wywód nauki, sz^ańcowań w zadaniach z dowodzeniem, z rachunkami i z figurami nawet ozdobnie skreślonymi, a to według ^{drugiego} ogólnego uk^uładu sz^ańcowań zwanego holenderki^em jaki stanowi nasz współzimek rodem z Torunia Adam Freitag + 1650. - I zaiste dzieło to tak wypracowane gr^untownie, iż założyć przychodzi, że go w całości nie dochowano - dochodzi bowiem tylko do Circumvallationes Castrorum.

Inna praca Krzysztofa Mieroszowskiego, która była w posiadaniu p. J. T. Głębockiego ²⁾, zgorzała niestety w pamiętnym pożarze z dnia 18. i 19 lipca 1850 r. wraz z całą jego

biblioteką; o pracy tej spotykamy ²⁹⁾ następującą wzmiankę; „ Został po Krzysztofie Mieroszewskim rękopisowy traktat w języku polskim architektury wojennej /Architectura militaris / który nie obojętnej jego biegłości w rzemiośle wojennem dowodzi.-

Dzieli on bowiem budownictwo wojenne na trzy gatunki: na przyrodzone, misterne i ~~zmieszane~~, jako to utwierdzenie albo fortyfikowanie jest trojakię, przyrodzone jest które od samego przyrodzenia tak jak jest umocnione i położone, że bez żadnej pomocy ministra / kunsztu / można się w niem każdej nieprzyjacielskiej potęgze bronić; misterne, jest które od samej nauki wystawione i wykształcone bywa; ~~zmieszane~~ jest, które częścią od przyrodzenia ^{część też od misternej utwierdzenia} zawarte będąc, położeniu miejsca tego obronę daje. Jak pierwsze dzieło w języku łacińskim, był to umiejętny wyższy wykład nauki szanowań, tak znowu ~~to~~, o i ile pamięcią zasięgnąć możemy, był to tejże nauki popularny przystępny wywód w języku polskim - lecz także przynosi zaszczyt autorowi jak skoro o wiele później podpórkownik inżynierów Gutkowski Wojciech w rozprawie czytanej na publicznym posiedzeniu dnia 30 kwietnia 1811 r.

towarzystwa królewskiego warszawskiego przyjaciół nauk taki sam dał zakres i podział umiejętności szan-
cowań, dzieląc je na jedną naturalną, 2) sztuczną 3) rze-
czywistą czyli właściwą naukę fortyfikacji. Zapewne
autor pracując pod oszańcowaniem, Krakowa, Częstochowy,
przekonał się dowodnie, że rozpowszechnienie w narodzie
nauki fortyfikacji będzie potrzebne i użyteczne. Mię-
dzy manuskryptami po Krzysztofie Mieroszowskim w Bibli-
otece Jagiellońskiej się znajdującymi musimy wymienić
dalej:

- 4) 3/ Fortificatio seu muniendi ars cum iconibus et
aliis manu delineatis kart. 88 miejscami karty próżne.
Na stron 69 herby malowane Słepowron, Oksza, Żabędz,
Jelita. Na grzbiecie oprawy napis: Liber delineationum
C /hristophori/ M /ieroszowski./ 457
- 5) 4/ Geometria cum figuris. Zaczyna się na karcie 6.
Principium et fundamentum hujus scientiae est punctum,
quod dividi non potest. Miejscami karty próżne, niektóre
figury malowane. Na oprawie inną ręką Delineationes
figurarum C.M. 462

Gdy katalog manuskryptów biblioteki Uniw. Jagiell.

w Krakowie jeszcze nie jest wykończonym i wydrukowanym, nie można z pewnością powiedzieć, a żali więcej jeszcze pism Krzysztofa M. się tamże nie znajduje. Miał on zamiar, znaczną część substancji swojej na tołożyć, de proprio peculio et bonis przy Akat. Krak. założyć szkołę rycerską czyli akademię Marsową - ^{dłta: Komisja} konstytu-
-cya cejmowa z r. 1676 wdzięcznie przyjęła i aprobowała a r. 1677 pot^{ie}wierdziła i tę szkołę, najprzód ad omnes libertates et immunitates Almae Ace. Crac. admittowała i incorporowała, zapowiadając wydanie stosownego dyplomu z kancelarji królewskiej. ⁵⁷ / Lecz takowego niema ni w Bibliotece, ni w archiwum Uniwersyteckiem, ni w ziemsko - grodzkiem, ani ^{we} w familijnych dokumentach. Dlaczego fundacya w życie nie weszła, niewiadomo. W roku 1766 podczas obrad sejmku nad założeniem szkoły rycerskiej, interpelował o fundacyę Mieroszowskiego Józef Komorowski, kasztelan Bełzki. Biskup Sołtyk jako Kanclerz Uniwersytetu odpowiedział, że Krzysztof przed spełnieniem zamiaru umarł, a sukcesorowie całą jego substancję posiadli. Biskup zrzęcznie się sprawy pozbył,

470 tys. hektarów ordynacji i majoratów w Polsce.

*Stosunek Karol
16/3/1936.*

Niedawno zgłosił pos. Miedziński w Sejmie wniosek o zniesienie ordynacji, majoratów i fideikomisów. **Ordynacji w Polsce jest 52**, a obejmują one 470.000 hektarów.

Ordynacja jest to instytucja prawa spadkowego, urządzająca spadkobranie w ten sposób, że całość określonych dóbr nieruchomości pozostaje w ręku jednego tylko kolejnego spadkobiercy (ordynata) z pominięciem innych spadkobierców, którzy wbrew powszechnym zasadom spadkobrania obywatela ordynacją majątku nie dziedziczą. **Dobra ordynackie nie mogą być ani dzielone, ani sprzedawane lub obciążane, a wszelkie umowy wbrew temu zawarte są nieważne.** Przez ordynację rozumie się również majątek, który na podstawie rozporządzenia pierwotnego właściciela (założyciela ordynacji) przechodzi na pewnych zgóry oznaczonych potomków rodziny lub rodu (ordynatów) i nie może być ani zmniejszony, ani pozbywany.

Instytucja ordynacji powstała w Hiszpanii w XIV wieku i miała na celu podtrzymanie świetności rodów magnackich przez zachowanie całości dóbr w ręku jednego (przeważnie najstarszego) członka rodziny. W Polsce pierwszą ordynację usiłowali założyć Tarnowscy, lecz król Zygmunt I skasował ją w r. 1519. **Pierwsza zatwierdzona została ordynacja Radziwiłłów uchwałą sejmową z 1589 r.** Po r. 1835 rząd rosyjski w formie ordynacji utworzył t. zw. dobra donacyjne, które miały na celu „wzmocnienie po wieczne czasy posiadania szlachty rosyjskiej w Polsce“.

Historja notuje wiele nadużyć powstałych na tle istnienia ordynacji, szczególnie w stosunku do wierzycieli. Najwcześniej

wystąpiło do walki z ordynacjami prawo francuskie (ustawy z 1560 i 1566 r.), ale ostatecznie ordynacje zostały we Francji zniesione dopiero dekretem z 14 listopada 1792 r. Ogromna większość krajów europejskich, uznając szkodliwość istnienia ordynacji, zniosła tę instytucję prawa spadkowego, zakazując powoływania do życia nowych ordynacji.

W Polsce największą pod względem obszaru gruntów jest **Ordynacja Zamoyskich**, założona przez Jana Zamoyskiego, a zatwierdzona uchwałą Sejmu Wielkiego z 1589 r. Obszar ordynacji łącznie z lasami wyniesie ok. 86 tys. ha.

Do największych ordynacji należy zaliczyć również: **Nieśwież** (ok. 75 tys. ha), **Dawidgródek** (ok. 75 tys. ha), **Ołyka** (ok. 27 tys. ha), **Łańcut** (ok. 36 tys. morgów).

W b. zaborze austriackim — ordynacja jest Okocim Goetz - Okocim, Poturzyca hr. Dzieduszyckich, Łańcut hr. Alfreda Potockiego. Wysucko Czartoskich - Gorejewskich, Horodków hr. Siemieńskich i najmniejsza w Polsce, bo licząca zaledwie 4.200 morgów ordynacja Borynicka hr. Ludwika Mycielskiego.

Dla życia gospodarczego kraju ordynacje są poniekąd szkodliwe. Są bowiem wyjęte z obiegu prawnego. Majątek ordynacki nie może być sprzedany z licytacji, a ordynat nie jest odpowiedzialny za swoje długi. Fakt ten właśnie jest zachętą dla niektórych do uchylania się od płacenia podatków.

abzprawa min. Albowiem w aktach miejskich Krak. znajduje się reskrypt Jana III z Jaworowa z d. 6. października 1678 zakazujący magistratowi miasta Kazimierza, aby nie sprzedawał gruntu przy ulicy Żydowskiej ~~na~~ Krzysztofowi Mieroszowskiemu, sekretarzowi król. na założenie szkoły rycerskiej, ponieważ wyznaczono już miejsce na tę szkołę w samym Krakowie przy Akademii. Słusznie więc wnosi Głębocki / z którego powyższy ustęp odpisany / ~~18~~ że musieli zająć co do wykonania zamiaru nieporozumienia z Akademią, *albowiem król Jan III.*

Zrażony Krzysztof w niecałe dwa miesiące, bo d. 26 listopada 1678 podpisuje akt fundacji ordynacji myśłowickiej, na którą cesarz Leopold I dał *Kajzerlichen* Consens dnia 21 stycznia 1679 r.

Posiadał bowiem Krzysztof M. oprócz wsi Bienkowice, już to w moc zapisu swej stryjenki, już to dziedzicząc po rodzicach, już to przez kupno części od braci jako wyłączny dziedzic *został* miasto Myśłowice i wsie Bogicice, Szopienice, Brzezankowice, Roździeń, Roździeńską, kuźnicę i część Brzezinki, a nie mając ani z pierwszego ani z drugiego małżeństwa dzieci, fundował *(Dawid)* na tych dob-

rach familijny fideikomis.

Osnowa aktu fundacyjnego ²⁷ w języku czeskim, spisane-
nego, jest następująca: Stosownie do listu 23, artykułu
I. urzędnika ziemskiego X. Cieszyńskiego, według którego
się rządzi od starodawna swobodne państwo Pszczyńskie,
do którego dobra Mysłowskie należą - opiewającego, że
każdy, aby majątek jego z rodu nie wychodził, może za-
pobiegać i dobra swe w całości lub w części, bądź to
synom, wnukom, stryjom i bliższym pokrewnym, według upodo-
bania swego wydać i oddać, więc i on wspomnianie swe
dobra po swej śmierci, z zastrzeżeniem na nich /oprócz
na Rozdzieniu/ dożywobla żonie ~~xxx~~ ^{Agata Bielecka} swej zapisuje pra-
wem fideikomissu synowcowi swemu Janowi Krzysztofowi
M. ustanawiając na czas jego małoletności kuratoryum
ze siebie, ze swego brata a ojca ordynata i z jego dzie-
da matczynego, dając im moc w razie śmierci jednego
z nich, przybierania do swego grona trzeciego, póki ordy-
nat lat nie dojdzie. Kuratorowie ci mają zaś naówczas
za odebraniem piśmiennego zobowiązania się, że się do
statutu stosować będą, oddać ordynatowi fideikomis

f. v. W. Mat. 1694

† Fakt jest, że w 1693 r. był opiekunem tylko baron Krzysztof Adamek
prezydent na proboście K. Jerzy Skwiercz, a Sobolewski, który jako
właściciel drogi, nie był. Prawdą jest, że opiekunem był nie-
komplikacja. Rok później, Jan Krzysztof M. był już pełnoletni i K.
K. J. Skwierczowi dat dodatkową prezydent.

w posiadanie.

We wolności swej podlega ordynat tylko zwykłym ograniczeniom, w razie wielkich klęsk, może ordynacya być ^{zawieszona} i odłożoną, o tyle, o ile to do poratowania dóbr będzie potrzebnem, ale za zezwoleniem dwóch /własno-wolnych/ najbliższych agnatów. Dług zaś musi być ratami rocznymi spłacanym. Gdyby, ordynat źle się rządził a fideikomis niszczył, zaś pomimo upomnienia go od ^{dne} jego lub dwu agnatów w przeciągu roku się nie poprawił i szkód wyrządzonych nie nagrodził, ma mu sąd p~~rzy~~szczyński takowy odebrać, najbliższemu agnatowi oddać w administracyę a ordynat ma tylko otrzymywać superatę dochodów.

Podobną administracyę należy zaprowadzić w razie małoletności lub choroby umysłowej ordynata. Zakonnicy są wykluczeni od posiadania fideikomisu. Dziedziczyć się ma takowy prawem primogenitury i li~~ni~~niami, to jest z ojca na syna i z brata na brata, a w razie zupełnego wygaśnięcia rodu Mieroszowskich w tenże sam sposób w rodzinie pochodzącej od najstarszej córki ostatniego ordynata.

Akt podpisał fundator własnoręcznie, i siedmiu świad-

7 raz było upośledzone

ków, którzy też swe pieczęcie wycisnęli. Krzysztofa M. pieczęć jest o czterech polach a piąta środkowa na ich zetknięciu się; prawa górną przedstawia. Nalęcz, lewa górną Łabędź, prawa, dolną Okrąg, lewa dolną Korab, środkowa zaś Słepowrona. Pierwszą żoną Krzysztofa M. była Anna z Męciny Krzesz właścicielka dóbr Męcina i Głodno; tej w kościele N.P. Maryi ^{w Krakowie?} położył nagrobek /teraz odświeżony/ z napisem D.O.M. Piae Memoriae ~~Annæ~~ Annæ Stanislai de Męcina Krzesz ex Anna de Ważyn Ważyńska filiae. Christophori de Mieroszowice Mieroszowski S.R. M. Secret. conjugii, animi et corporis dotibus ornatae, distributis in ecclesias et pauperes facultatibus. Non adimpletis 25 Aetatis, Matrimonii annis ~~duobus~~ A. 1652 defunctae Maestus Maritus Ex consanguinei posuerunt ⁷⁰/

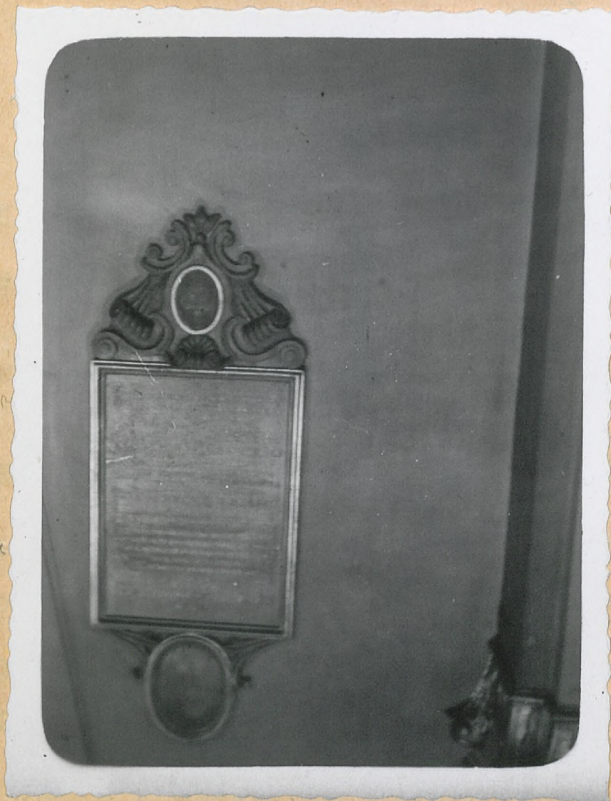
Drugą żoną, która go przeżyła, Agnieszka z Bibersteinu Starowiejska dziedziczka Taściszewa i Bartnika.

On sam + 2/2. 1679; miał w Mysłowicach w kościele pomnik z portretem nazłoczonej blasze i z herbem w kolorach. Lecz napis nie ryty, tylko malowany, zniszczył z czasem. Teraz odnowiony otrzymał napis następujący:

D. O. M.

1652
25
1627

to Krzysztof był, i z Taściszewą, aby
nagrobek sam wrył.

Krzysztof z Mieroszowic Mieroszowski, herbu Słepowron + 2.lut.1679.

Sekretarz i inżynier królewski, 1638 rok, poseł do Rakoczego, ^{54/102} 1644 rok, komisarz do fortyfikacji Krakowa, 1658 jako też Olsztyń i Będzina a r.1674 Częstochowy, odziedziczywszy po stryjence swojej Jadwidze z Benedytkowic Szalomon herbu Łabędź, Krzysztofowej Mieroszowskiej (+ 1637) Mysłowice, Bogucice, Szpience, Brzęczkowice, Rożdżenie, Rożdżeńską, Kuźnicę i Brzezinkę, na nich r. 1678 ordynację założył.

Stanisław hrabia z Mieroszowic Mieroszowski c.k. Radca Rządu Bośniacko-Herzogowińskiego, orderów: Żelaznej korony kawaler, a korony włoskiej oficer, myśłowickiej pieniężnej ordynacji I. Agnat odnawiając pomnik, ten napis położył 1880 przy obchodzie dwuwiekowego jubileuszu fideikomisu; tenże ofiarował Bibliotece Uniwersyteckiej portret na blasze złożonej z napisem K. M. sek. i inż. król. + 1679 zapisał swój księgozbiór Akad. Krak. ofiarowano w 200-letnią rocznicę fundacji ordynacji myśłowickiej 26.XI.1878.

Córka Wojciecha Katarzyna, ^{voto} I^o za Janem z Lipia Lipskim,
starostą Starosądeckim, potem za Skulskim Stanisławem.
W kościele w Starym Sączu, znajdują się następujące
pomniki, których napisy są układu Krzysztofa M.

1/ Wielka czerwona marmurowa tablica renessansowa,
wszystko w płaskorzeźbie, górna część ^w pół kole zakończona,
pięknymi karyatydami po bokach ozdobiona. U góry herb
o czterech polach. U góry po prawej ~~duża~~ ^w Słreniawa
Lipskich, po lewej Sulima ~~Tr~~ ^{Tr} ~~z~~ ^z Trzińskiej, pierwszej żony
Krzysztofa Lipskiego z I. Jana. Od dołu po prawej
Swinka herb matki Krzysztofa a babki Jana ~~po~~ ^{po} ~~mieczu~~ -
po lewej ~~Waz~~ ^{Waz} herb Jerzowej ~~z~~ ^z ~~R~~ ^R ~~eszowskich~~ ^{Tr} ~~z~~ ^z Trzińskiej,
babki Jana po ~~kadzieli~~ ^{kadzieli}. W półkolu w środku wielki
krucyfiks - po jego prawej klęczy rycerz - po lewej
kościół i pejzaż. W dolnej części tablicy napis:
Dom. Wszystko, co śmiertelność i właśnie należało, Tymi
życie skończone położyć ~~kazał~~ ^{kazał}, A. duch, że nie umiera,
cnej Syonu chwały,
Pewienem, że dostanie, y tam będzie ~~t~~ ^t ~~wały~~ ^{wały},
Jan Lipski z Lipia Rządca Staromiejski żyjąc lat ~~45~~
~~45~~ ⁴⁵ wiasce Bożej zmarł dnia 21 marca roku 1631.

2, pomnik. Tablica marmurowa od góry w środku ramy ozdobne I.H.S. w środku każdego boku główka aniołka po czterech rogach tablice z herbami, około każdego litery S.A.Z.L. Stefan Lipski z Lipia / po prawej od góry Słepowron jego matki Katarzyny Mieroszkowskiej, córki swoje podwojewody krak. i Doroty Gosławskiej, żony Jana Lipskiego - po prawej od góry Sreniawa Lipski, po lewej od domu Berszten przez pomyłkę zamiast Okazy herbu Gosławskiej jego babki po kądzieli, dla tego wzięty, że jego dziad Krzysztof Lipski / ojciec Jana / także miał za sobą Katarzynę Mieroszkowską, ale córkę Jana i Zofji Giebultowskiej herbu Berszten. Więc zamiast herbu babki po Kądzieli, - umieszczono herb zimnej babki po Kądzieli, bo to była 2-ga żona Krzysztofa Lipskiego a nie matką Jana Lipskiego // spódnego w pierwszym małżeństwie ze Bzcińską herbu Sulima. Ten też skuszenie zamieszczono po prawej od domu. W środku od domu głowa trupa dalej napis: Ledwie jak kwiat z szalazki wyszedł, który znakiem jabłka jest, jam był rodzicom podpory, kiedy przeciwny uderzył wiatr z Zachodu. Ściął nadzieję rodzicom mnie dalsze brodu. Zawisnie niedopuszczył innych

laty gonić .Sławą dźwignąć dom Lipskich męstwem Polski
bronić. Com miał w sobie ludzkiego, kamień ^{ty} przywalił.
Z aniołami mnie złączył ode krwi oddalił.

A.D. 1627.

Żyjąc miesiąc nięcz, dnia 7 miesiąca maja umarł
Stephan Lipski w Starym Sączu. Żałosni rodziczy tu go
pochowali. Jan Lipski z Lipia rządcza Starosądecki y z
Katarzyną z Mieroszowic Lipską

3. pomnik.

Marmurowy prostokąt podłużny. W środku duży krzyż, po
prawej klęczy szlachcic z brodą w żupanie i delii, u
stóp herb Poraj i litery S.S.Z.D /Stanisław Skulski.
z Sulic/ po lewej niewiasta z welonem, herb Slepowron i
K.S.Z.M /Katarzyna Skulska z Mieroszowic./

Matkaowego Stefana a 1 voto żona Jana Lipskiego 2° Sk
lskiego Stanisława. /Matka jego Mikołajowa Skulska była
Jadwiga Mieroszevska, siostra Krzysztofowej Lipskiej a
obie córkami Jana i Zofii z Giebułtowskich Mieroszowski
Jan, dziedzic Mieroszowic i Małobądzia, /dziś majątek
ten nazywa się Gzichów w Będzińskim/ + 1687 starosta

Exa. grodzki i sędzia generalny X. Siewierskiego. Z pierwszą
żoną Elżbietą z Przeclawia Przeclawską, wdową po Skarbku
z Lubojenki Lubojenskim bezdzietny 2° voto ożeniony z
Benigną Esterą, córką Krzysztofa barona Wilczek na Wiel-
kim Dubieńsku, Sobiszowicach, Ormontowicach, Grzybowicach
sędzię ziemskiego pszczyńskiego, kuratora ordynacyj mys-
łowskiej.

Z niej potomstwo:

1. Jan Krzysztof ⁴¹⁶⁷², dziedzic Michałkowie, Dąbrówki, Kato-
wic i Załęża ⁵¹ sędzia i starosta ^{gwarki} generalny ziemski
X. Siewierskiego, sędzia Bytomski i Pszczyński, stolnik
podlaski. Był posłem na sejm i dwukrotnie deputatem na
trybunał koronny ⁵² podpisał Elekcję Augusta II 1697r. ²
Także był gwarkiem olkuskim. Jemu dedykowany kalendarz
krak. z r. 1737. Ożeniony najprzód z hrabianką Kolovrat ⁵³
bezdziennie a po jej śmierci z hrabianką Barbarą Oper-
torff pożądał również tytułu hrabskiego. Według Lustiga
otrzymał on tę godność od Fryderyka W. ⁵⁴ Rząd pruski
stała się bowiem o pozyskanie przychylności swych nowych
poddanych. Używał urzędownie i w Polsce ⁵⁵ tego tytułu
w bigli i w opisywaniu Fryderyka!

Hrabia na Mysłowicach, który był do ordynacyi przywiązanym. Powiedzianem było bowiem powyżej, że dla niego fideikomis był założonym i on też był I ordynatem (hrabią) Mysłowskim, a był nim długo, bo od 2/2 1679 do dnia śmierci, to jest 14.5.1755, a zatem przez lat 76. Administrowanie tejże / o 43 lat tylko młodszej ordynacyi od owej Opperstorffów / przez długi czas małoletności obdarzonego przez kuratoryę, a potem osobista czynność i dzielność ordynata, o którym powiada Lustig ~~Ein~~ Ein Mann von ausserordentlicher Thatkraft, dały możność do znacznego powiększenia majątku. *Lustig ten inarz o nim pisał*
ale nie ordynacji

Za jego to czasów załatwiono dawny spór o las myśkowski. Sprawy tej nie zrozumiał dobrze Lustig i bardzo *na tego dnia* niesprawiedliwie ją przedstawił.

Rzecz ma się jak następuje:

Powyżej powiedziano, że państwa myśkowskiego na byłego od Turzonów przez Szalamonów ^{część} ~~część~~ oddziedziczyli Kamieńscy, resztę Mieroszowscy. Tak było z lasem dworskim, dla swego położenia blisko miasta "miejski" zwanym. Należało

z niego pięć ósmych do Krzysztofa M. a tylko 3/8 do *F las miejski w przeciwstawie (albo w odróżnieniu) polanickiego*
cf. listy 75.

F. Kompilacja była niezawieszająca z tego jednego punktu
był ostatek porażki. Ale nie ma to nic do rzeczy. Właśnie
wtedy nie dawał.
hieroglifów — a wprawdzie myślenie i rozumienie?

+ bo sami czuli, że miastu krzywdę zrobili.

+ Faktem jest, że Miroszewscy poprosili XVII wieku, szwajcarskiego księcia Mier.
porabiali miasto i wieszano wielu praw i zamordowali, po prostu
~~Konfederacja~~ ze względu na ^{między innymi} poddany i niewolnic. Przed Miroszewskim
zginęli od brzości, nie ~~poddał~~ ^{wobec} burmistrzów i w tym mieście, bez udziału
dnia, dnia; na koniec XVII wieku kiedy sprządać i zaminować, grunty
faktem jest, musi być pewnie dnia i zacięto. Podobnie było
z lasami. Miroszewie mieli bez wyjątku - jak zrentę węgierską -
praca węgierska, ale to było Miroszewskim nie wygodnie
a miroszewie nie mieli dokumentów, porabiali i ich prawo
w 1564 i węgierską wójtów co było nie było wtedy, bo wtedy
miał być anty ludowy i szlachta węgierska i wojna. Miroszewscy
nawet księstwo i szlachta i robili "dobrovolne konfiskacje!"
tymczasem co dobrovolne antygili!!

Współdzielni w Krakowie 1891;

+ vero secundogenitus!

szczegółów ⁵⁷⁾ czyż nie dowodzi, że sprawa dworu a nie miasta była słuszną, i że Mieroszowscy z dziwną życzliwością i wspaniałomyślnością tu postępowali? - bo żeby miastu się było co należało, byłby to sąd przyznał raz na zawsze, a nie byłoby wszystko pozostało od łaski każdego pojedynczego ordynata zawisłem, który mógł Complacencję swego przodka przyjąć i zatwierdzić lub dowolnie odrzucić, ^{czyż nie?} A jednak wszyscy po kolei ją zatwierdzali. Że zaś żydzi-karczmarze i inni cukier i kawę na kolendę stosownie do kontraktów oddawali, tak jak się ~~zawsze~~ to dotąd w całej Polsce dzieje, w tem upstrywać coś zdrożnego - albo środek do pozyskania Complacencji, - gdyż tu główki cukru i funty kawy całemu wrębowi lasu są przeciwwstawione, - to dowodzi, że strony bardzo zresztą szanownego autora, tylko nieznaną stosunków, o których pisał.

Córka Jana ^{drugiego} ~~Krzysztofa~~ z ^{Marianna} ~~pierwszego~~ małżeństwa ~~Józefa~~
idzie za porucznika pruskiego Franciszka von Schwefel-
bel.

t. j. Jara

II. Drugim jego dzieckiem w kolei starszeństwa była
Teofila ur. 1675, żona Antoniego z Parzniowa Parzniowskiego.

III. jest ksiądz Jerzy Antoni ur. 1677 + 1756,

K. Estreicher, Bibliografia Polska

Tom XXII Zesz. 3, 4, 5, lit M - My. Kraków 1908

St 367. Mieroszewski Antoni Kanau. Katedr. (ob. Sałt-
szewicz Wawrz. Łą [Kalendarz 1746]

bracia?! } Mieroszewski Georgius Antonius ob. Frangipani
Lustig 312 } (Summarium 1757) x
Mieroszewski Jan Krzysztof ob. Sałszewicz Wawrz.
Łą. (Kalendarz 1731) Lustig 57.

St 368 Mieroszewski Stanisław Ordynat Mysławski (1756
+ 1824) Głos na zesi zejmowej d. 15 września 1791
(w 4ce St 4 Krain's.)

x
K. Estreicher, Bibliografia Polska Tom XVI Lit. E. T. Kraków
1898

St 298 Frangipane R. P. D.

Summarium Georg Ant. Mieroszewski Custos Coronarum
Regni. Pro Rev. D. Josepho Popiotek. Typis Bernabè 1757
fol. 2 Kartki.

29.V.1745 porządek K. Jerzy Mieroszewski pisał w imieniu plenipotentiarza
K. prebendariusz Sandomierski i komendant Kaspra Kuronowicz są najodre-
bniejsi, także, pisał p. Aneta Hleszowska, Tobiasz Jachymowicz,
Abrama Krakowski, Zdzisław Moskiewicz, Synowie Dątkowie, Marcin
Pachowicz, Czesław Aronowicz, Marcin Sokół 400 zł 85 gr.

Φ Takim tam godziwym proboszczem nie był, bo mato w Mys-
towiech rezydował. A w Sandomierzu nie było mu widać
pamięci, ani nic nie wiedział, że tam był proboszczem, jak
Mieroszewski. Zopiekowania sprawnego, wnoszącego, godziwego, i dźwignionego.

To, że K. Mieroszewski proprio summa jak sam pisał, badawet Kościół, jak to sądzę,
Kościółowi w sumie był wawężdany, jeżeli wogóle jest prawdą, że poprzednik był wawężdany.

+ Bractwo św. Anny nie przestało nigdy istnieć! a w r. 1704 K. Mier-
kowski. Zmarł K. Zdzisławowicz 1669-1693 starym był w r. 1704
Opa tego bractwa!

+ promotorem był tutaj
prebendarz!

proboszcz Myskowski, Boguciński, Michałkowski i Sie-
wierski, kanonik katedralny krakowski, kanclerz X Sie-
wierskiego, komisarz do lustracji skarbu koronnego ⁵⁸⁾

Trzykrotnie deputat do trybunału koronnego ⁵⁹⁾ w roku
1739 przez Augusta III po śmierci X Dębińskiego miano-
wany kustoszem koron koronnych /był drugi W.X. Litewskie-
go ⁶⁰⁾ Jak był gorliwym proboszczem, dowodzi, że bractwo,
które niegdyś Katarzyna Szalamonowa pod wezwaniem Św.
Anny przy kościele Myskowskim fundowała ⁶¹⁾ - a które z
czasem zupełnie istnieć przestało, X. Jerzy M. roku 1704
w dzień Św. Anny 26.VII. znowu rekonstytuował. R. 1706
stali na czele Bractwa protektorowie: Jan Krzysztof
M. ordynat i Jan Rudolftowa Wilkowski.

Promotorem był X. Jerzy M., Protektorkami były: Kata-
ryna z Lubranca Dąbska, żona Kazimierza M. podstolego
bielskiego, brata ordynatu i Barbara M. z domu hr. Oppern-
storff, żona ordynata J.K.M.

Ze sprawił dzwón ważący 14 centnarów na nim napis: ⁶²⁾
Fusa cura et studio Illmi Georgi Mieroszewski Can. Cath.
Crac. Cancellarii Ducatus Severiae, praepositi

⑤ Nie dostało mu o parafję, bo ci byli mi doci obywateli, ale o ni d Mier-
 szewski, który miał ma zolewni wydział. Wynikło to, że na hisze
 u niego i owo, co tam wydział, ha, przeto widać, że to było
 o lewice i Krysztofa Mierzwickiego, tablice o lewice A. K. Salomon, i o lewice
 G. Taworskiego, K. K. K.

+ Ze poprzedniego Mierzwickiego, który był w Krzyżach, w ośrodku
 N. M. P. w Krakowie, który był nowym i nie ukończonym. Później
 najwięcej kłopotów było z wydziałem Mierzwickiego, który był i o lewice
 w Tarnobrzegu był dygnitarzem w Krakowie, który był i o lewice.

Misloviensis etc. Anno Domini 1742.

Lecz on i sam kościół myśłowski swym kosztem wymurował,
 a przez to po sobie najpiękniejszą i niespożytą pamiąt-
 kę pozostawił. ⑤ Wiele kościołów ^{które?} restaurował, wielu innym
 zapisy poczynił, tak w Krakowie Franciszkanom /gdzie był
 superintendentem Bractwa Męki Pańskiej, ^{63/} i fundował
 nabożeństwo u Pijarów. ^{64/} Wielką sumę na owe czasy legował
 Arcybractwu Miłosierdzia i bankowi pobożnemu w Krakowie.-
 Czytamy też w jego testamencie z d.l.lo. 1751.: Corpus
 meum in Ecclesia B.V. Mariae in Circulo, ubi etiam corpora
 antecessorum meorum requiescant, ante altare passionis
 Dni, ubi de facto absolvuntur sacrificia missae pro peccatis
 meis, sepeliri desidero. Pro funere, missis, elemosinis
 assigno 12000 florenum, item assigno 8000 pro distri-
 buendis tricesimis ^{ad} et moniales.

Codicilli.

Monti pietatis ad commodum publicum ^{N^o} obywateli ludzi, hanc
 elemosinam, quae non veterascet, scilicet ^o operarum ^o quorum
 merces in aeternum manet, repono ex parato peculio trzy-
 dzieści tysięcy adjungendo dawniej dawnych 20,000 aby ci

P. Boga prosili pro remissione peccatorum meorum et misericordiam divinam duszy mojej impetrare mogli, której sumy 50000 protectores, Rdm. Capitulum et Nobl. et spect. Magistratus Crac. signo, desiderando, aby Mons pietatis quolibet anno anniversario cum vigillis et missis centum et distributione 30 f. był adstrictus pro anima mea.

Akta wskazują, że dał w r. 1721 Zł. ~~18,000~~ 3.000, a w r. 1733 Zł. 18,000. - Testamentem 30,000 razem 51.000 Zł.; w sali obrad Arcybractwa Miłosierdzia znajduje się też i portret między innemi znakomitymi dobroczyńcami.

W głównej nawie Kościoła N. P. Maryi w Krakowie ma piękny pomnik marmurowy z portretem i herbem w kolonach z następującym napisem:

D. O. M.

In hoc circulo mariano annulum posuit gentiliū Generosus? Antonius de Mieroszowice Mieroszowski.

Cathedralis Cracoviensis aetatis 45 Canonicus Custos Coronarum Regni.

Joannis patris, Bennignae Wilkówna Matris filius,

Je talbe expiravit in uodzie ani "Kolew".

Gratiae et benignitatis

vere secundo genitis

de sanguine nobilis.

Virtutum prosapia nobilissimus ad Tribunal Regni
Ludex saepe semper justus Ecclesias, bonus pastor alias
fundavit ornavit alias, in omnes beneficis Montem pie-
tatis Cracov, manu liberali auxit.

Dignus, qui senio venerabili et Misericordia, Pater
Capituli et pauperum diceretur, tandem ut vivebat bene
vixit optime. Anno 1756. 24 7 bris Aetatis 79.

Quem vides in stemate Corvum viator, audi hodie mihi,
cras tibi.

Również i w myśłowskim kościele, na którego chórze
herb fundatora umieszczony, znajduje się w głównej nawie
prebiterjum po prawej ręce jego pomnik na przeciw
Krzysztofowego, który także teraz odnowiony został. Było
to tem potrzebniejszem, że zblakowaniem kolorów na
portrecie wbił wrowadzało. I tak zamiast czzerwonej
peleryny, podaje Lustig ⁶⁵ strój biały, co by jakowegoś
zakonnika oznaczało, a distinctorium kanonicz^{ne}, to jest

nie koniecznie czerwony, bo u niego farba w stemie nie była, ale peleryna była
fioletowa, która to farba w stemie w ogólnym na zmianę, a nie biały.

łańcuch złoty z wiszącym u niego orłem białym, wydaje mu się jakąś gwiazdą orderową. - Napis tego pomnika jest następujący:

A. M. D. G.

Tum divae Matris Nascent, honorem perill. revdn.

D. Georgi Ant. de Mieroszowice Mieroszowski Eccl. Cath.

Crac. Can. Custos Coron. Reg. Polon. Praep. Mysl. Ecclesiam.

hanc proprio sumptu aedificavit, ornavit decoravit, quam,

Illustr. revdm. D. Michael Kunicki Eps. Arsinoensis Suff.

Crac. Abb. Clar. Tumbae Dom. 2 dap. pasch. Anno Dni 1744

die 19 Apr. conservavit, diemque annivers. Dom sextam p.

Pentecosten assignavit. Tu vero pie lector Deum Matremq.

ejus cole et pro benefactoribus hujus Ecclesiae eundem exora.

Był on dla rodziny hojny. Synowcowi Felicyanowi darował on od Otwinowskiego kupione dobra Czechy/1747/. W szóstej generacji i przez blisko półtora wieku są one jeszcze w posiadaniu familji. Nawet puchar szklany na instalację obdarowanego przez X. Kustosza sprawiony dotąd się przechował.

IV. Synem Jana a bratem Jana Krzysztofa i X. Jerzego

to sabbat wypisał wiec tam.

+ ale i niej, młodszy brat.

1880
152
1730 2
1747

był Kazimierz + 1749, dziedzic Małobądzia/Obiechowa/
Obiechowa, Odonowa, Siemoni i Jasiennicy. W Polsce był on
podstolim ziemi Bielskiej, na Szląsku zaś chorążem i
wicehetmanem X. Siewierskiego. Ożeniony 1° z Wiktoryą z
Proszna Proszyńska + 1721, 2° z Katarzyną z Lubrańca
Dąbską Miecznikówną Inowrocławską, potem żoną Krzysz-
tofa Trzebiątkowskiego.

Z pierwszego małżeństwa były dzieci: Józef o którym
poniżej, Barbara za Józefem z Woli ~~Kmita~~ Kmitą na
Chechle, Błędowie i Kuźnicy, 2° voto za Józefem Orleńskim
i Teresa Przeorysza w Imbramowicach.

Z drugiego Felicyan i Stanisław o których poniżej:
V. Córka Magdalena 1681, żona Jakóba z Mirowa
Myszkowskiego.

VI. Bezdzienny zmarły Andrzej Leopold ur. 1684
ożeniony z Katarzyną z Guzowa Guzowska, potem za Fran-
ciszkim z Mirowa Myszkowskim.

Po śmierci Jana Krzysztofa synowiec jego Józef
jest ordynatem hrabia mystowski, z tytułu tego i w
Polsce urzędowo używał. ²⁶⁶ Dziedzic Plechowa, Gorzowa

Był burgrabią, ale nie hrabią. Burgrabia jest
urząd abstrakcyjny.

+ Nieprawda jest, że do ordynacji mystowskiej przynależał tytuł
hrabiowski. Mystowski Miechowski sącili przez nie hrabi
nie byli, chyba że król osobliwie takiego tytułu udielił. Naj-
lepszym dowodem na to jest, że mystowski hrabi nie ordynat.
Pierwszym mystowski księciem parafialnym !! Z Kier Klanton
z parafialnym hrabi, hrabi miedzi. Był to hrabi grze.

i Dołów Burgrabia Zanku krak. Kowczy Łęczycki. Za ledwie
objął fideikomis miasto Myszkowice podburzone przez
ówczesnego pisarza miejskiego Lange wytoczyło proces
o las. Skutkiem takowego było, że ordynat odmówił
podpisanie dobrowolnej Complanaoyi, zawartej przez
swego poprzednika, a miasto sprawę przegrało we dwóch
instancjach.

W Lustiga dziele - chociaż dziwne do tego robi
uwagi, można znaleźć przebieg procesu, a najciekawszym
jest wyrok ze Sądu apelacyjnego w Brzegu z d. 22/4.
1765. rozbierający wszystkie argumenta miasta i tak-
we odrzucający. Wtedy udało się miasto przed miejsco-
wego proboszcza X. Juchowicza w pokorę - a na instancję
onegoż podpisał ordynat dobrowolnie, Complanacyę i
daleki ^{złoty} uczuć stał się dobroczyńcą miasta.
Umarł on r. 1768, z pierwszej żony Agaty z Dobnia
Dobińskiej Burgrab. Krak. + 1749 miał dzieci.

1/ Agatę za Józefem von Schimonsky, porucznikiem
pruskim.

2/ Jana Nepomucena III ordynata ⁺ ~~hrabiego~~ Myszkowskiego
ur. 4/1. 1740 ⁰²¹ + 1779.

Nie prawda, że za ledwie -- bo ordynat objął 1755 a
procesy to r. 1757, to mógł dotychczas Kowczy
wziąć pod uwagę. Po prawdzie Myszkowianin zwrócił się
do Kowczy o nie dotrzymać.

+ O Janie ani jednego razu nie było mowy, jakoby był hrabią.

Dziedzica Flechowa, Gorzowa, Dołow, Cześnika Wendeńskiego, bezdzietnie ożenionego z Katarzyną Szwykowską + 1788, potem żonę Ignacego z Zielonek Zielińskiego pułkownika.

3/ Joannę ur. 1746 zakonnicę w Imbramowicach.

4/ Rozalję Barbarę ur. 1747 + 1789 wydaną za Józefa ze Stoku Stockiego, miecznika wojewódz. krak. Ordynat Józef miał z drugiej żony Anny z Korabnika Waxman Cześnikowny Oświęcimsko-Zatorskiej, dziedziczki na Zabrze, Łękawicy, Nagonnanach i Wielguszach, wdowy po Janie hr. Dunin staroście Bogucickim, tylko jednego syna.

5/ Wincentego ur. 1758 + 1780 ~~IV~~ ordynata hrabię Mysłowskiego, chorążego wojsk pruskich, który w 22 roku życia w Mysłowicach spadłszy z koniem z mostu, życie postradał. 13/10 1780

Najmłodszy brat Józefa a syn Kazimierza Stanisław, ur. ~~1722~~ 1727 + 1803 na Obiechowie i Jasienicy, Małobądzi Gzichowie / i Zagórze, służył wojskowo, był kapitanem. ^{bedze} Starosta Bedziński odnowił tamtejszy zamek -

ogród piękny założył. ⁶⁸⁾ W r. 1793 delegowany do likwidacji kahału żydowskiego tamże i do komisji do Żarek. Żona Magdalena von Szamb ur. 1737 + 1797.

W kościele Będzińskim mają Mieroszowscy dwa osobne groby familijne. Jeden przy ołtarzu św. Tekli, drugi zaś " w kaplicy imienia Mieroszowskich " fundował ją Stanisław po śmierci żony i oboje są tam pochowani. Kaplica ta ośmiokątna była sklepiona i jak z aktów się dowiadujemy, były ściany jej pięknie malowane i złoczone, ale razem z kościołem pogorzała. Restaurował ją w r. 1836 syn fundatora hr. Józef, lecz teraz ma ona tylko sufit; później więc tego ostatniego Wincenty Siemieński pokrył ją nowym dachem.

W kościele wielki chór ozdobiony herbem Ślepowronów i zapis na 100 mszy są fundacyi Stanisława.

O pomnikach pogorzałych i tylko uratowanych portretach Wojciecha i Doroty z Gosławskich Mieroszowskiej było powyżej.

Z liczego potomstwa, jeden pozostał przy życiu Józef dziedzic Obiechowa, Małobądzia / Gzichowa / Kli-

*archiw. z fund
murt 1833*

montowa, Zagórza i Miwki, ur. 1758 + 1833. Szambelan
król., kaw. orderu św. Stanisława, sędzia graniczny app.
wojew. krak., komisarz cywilno-wojskowy pow. telowskiego
i ksiązkiego, silnie popierał powstanie Kościuszki, mar-
szałek sejm^{iku} olkuskiego. Jako homagiálny deputowany szlachty
siewierskiej, mianowany przez Fryderyka ^{Wilhelma} II, króla prus-
kiego, a „Souverainem Herzog in Schlesien, hrabią dyplomem
z d. 17/7. 1798, pochlebnie się o całej Miroszewskich ~~rodzini~~
rodzie ⁿⁱ wyraża, powiada bowiem o Józefie:
" Aus einem uraltem rittermässigen ^{ansehnlichem} ~~ansehnlichem~~ adeligen
Geschlechte entststessen, welches lange Jahre als eines
der ältesten und ~~ansehnlichsten~~ bekannt gewesen und sich
vor vielen hervorgethan, sich auch vielfältig mit uralten
gräflichen, freiherrlichen und anderen vornehmen Geschlech-
tern, mit Bluts-Freund, Schwagerschaft verknüpft und
verbunden, wie nicht wenige zu allen Zeiten eine namhafte
Anzahl tapferer und geschickter Männer hervorgebracht,
welche sich durch ~~nicht~~ ^{viel} und erspriesslich geleistete
Dienste in Kri^{gs}-und Friedenszeiten, durch Ruhm würdig
verwaltete, Militär-Hof- und Civil-Chargen mit daran-
setzung Lebens, Blutes und Gutes hervorgethan und verdient

gemacht " 69/

Tytuł ten uznanym został w Król. Pol. 70/

Z zamiłowaniem trudnił on się gospodarstwem a mianowicie chowem owiec szlachetnych i w tej mierze także życzy-
wiście położył zasługi. Pamiątkę dawnych stosunków pełen
był życzliwości dla Mysłowic ~~xx~~ i w czasie głodu~~u~~ wspierał
je zaopatrując je w zboże. 71/

W kościele w Siewierzu postawił mu X Józef Nieciąg,
pomnik z chęcińskiego marmuru /^z portretem z następującym
napisem:

Józef hrabia Mieroszowski, w Dobrach swych Zagórze
po 75 latach pobożnego życia d 6/4.1833 zmarły, do znako-
mitych kraju zasług i cnót obywatelskich, łącząc dobro-
czynność, której błogi wpływ osiągnął wielu. Ten dowód
czci pamięci jego przynależnej reka przyjaźni i wdzięcz-
ności nakreślony odbiera.

Pierwszą żoną Józefa była Konstancja z Granowa, hra-
bianka Włodzicka, starościanka krak. i stobnicka, z niej
córkę Felicję za Franciszkiem z Wielkiej Rudy Wężykiem,
senatorem, kasztelanem Król. Pols. znanym poetą i pisarzem,
prezesem, Tow. Przyr. Nauk w Krak. i Konstancyą panną zmarłą.

Grasagto duni byto wcale.
+ Mierowski aut. i. uroz. aluio bawie zarzen to, w ludzie z jego
~~zaw. w r. 1833~~ w r. 1833 w Mysłowicach ukradli, u niego w
zwroć. Nie pomagat ebowan, bo w tym czasie w M. wcale stała
nie było. Zwrócić nie daty byt dno.

F. Wpisk z 1785 + 1862. 00. 1833 w Krakowie.
Pint. Okolicie Krakowa, "Glini" "Babice Rodowitow"
w. 1833 "Kodla 802" "Ll."
w. 1833 "Kodla 802" "Ll."

1833
75
1758

F. Wpisk byt
w. 1833 "Kodla 802" "Ll."

Druga żona Jadwiga z Leszczyc Siemieńska, matka Ludwiki żony Wincentego Siemieńskiego, kaw. ord. św. Stanisława III. kl.

Nie tylko oczywiście obie córki wyniosły majątki w obie rody, bo Obiechów pierwsza, a Małobadz o tyłu generacyi już posiadany druga otrzymała, ale i wdowa zbudowała w Zagórze piękny kościół, ten uposażywszy, legowała zapisne sobie dobra Zagórze, Klimontów, i Niwkę swemu synowcowi Jackowi Siemieńskiemu.

Felicyan średni syn Kazimierza, ur. 1724 + 1806. Dzie-
~~dzia~~ dzie Czech, Deszna i Krzętlic, posiada kamienicę w Krakowie, dla tego ordynacką zwaną. Młodość przepędził na dworze Augusta III i był w łaskach u niego. Szambelan król. od r. 1760, generał-major od roku zaś 1782, generał adjutant król. kawaler orderu św. Stanisława. Po synowcu Wincentym, dziedziczy fideikomis i jest

V Ordynatem myśłowickim. Gdy dyplomu hrabskiego nie posiadał w rękę, przestał też tego tytułu używać, chociaż takowy i jemu i następcom jego ciągle dawano. Ożenił się z Heleną z Łętowa Łętowską, + 1790, córką

Krupnicą w Krakowie. Pierwszy dom ordynacki, sprzedany przez Aleksandra, nie był na ulicy Krupniczej.

+ dawano! Kto dawano?

Wiat powieści: ty tuturan o go hrabie, zachwytanie.

a drudzy Mirowscy popadali?

Stanisława, sędziego generalnego wojsk koronnych,
podkomorzego krak., Starosty Bocheńskiego, Wiślickiego,
podstarosty Bieckiego kawal. ord. św. Stanisława, Dziedzic-
a Modlnicy, Bobowy, Iwnicy, Gorlicy, Rączeli, Koszyków i
Koszyceżyk ⁷²⁾ Obojga syn zamieścić pomnik w Kościele
mysłowickim / będzie o nim niżej. / Ona zaś ma w Kra-
kowie w Kościele OO Reformatorów /których Felicjan był
syndykiem i po którym dotąd Mieroszowscy ten honorowy
urząd spełniają. / tablicę marmurową w kruchcie z nastę-
pującym napisem:

Helena z Łętowa Łętowska

Felicjana Mieroszowskiego, ordynata mysłowickiego, orde-
rów polskich kawalera, małżonka prosi o westchnienie do
Boga 1790. +

Potomstwo jego:

Stanisław, o którym będzie poniżej.

Felicjan ur. 1757 + 1819, właściciel Więckowic, ożenio-
ny z Apolonią z Rudukowic Kotkowską, dziedziczką Jawor-
nika i Drogini, legitymowany w Galicyi, bezpotomny.

Jan Kanty ur. 1758 na Waganowicach i Czechach.

+ Felicjan sam umarł w r. 1806 i w Mysławicach w Królestwie prus
w wieku 60 lat. K. Mysławicki i T. Mysławicki.

D. Generalis de Mieroszowice

Et pater et benefactor erat, tamen aucta suppellex!
Unicus hic dives cum pietate fuit.

Pomocnik-sędzia pokoju, ożeniony z Elżbietą z Jasienicy Jaklińską, dziedziczką Ogrodzieńca, potomstwo ich istnieje.

Karol ur.1759 + 1839 na Deszenie, kapitan, Szambe-
lan król.ożeniony 1 z Joanną, hrabianką Grzembską bezdziet-
ną, a 2° z Teklą z Bełdowa Bełdowską, potem za Janem Miero-
szowskim, z niej syn Karol ur.1833 bezżenny.

Fr. Ksawery młodo zmarły i

Katarzyna ur.1766 ma pomnik z portretem w kościele
w Krzcięcicach z napisem:

Tu złożone są zwłoki W. IMC Panny Katarzyny (niegdyś
z domu z Łetowskich *Krzysztofowej z Kosińskiego* z
 JW Stanisława podkomorzego *z Łetowskich* i Felicyana z *Łetowskich*

Dąbskich Mieroszowskich generalstwa, córki z pomiędzy
rodzeństwa swego jedynej, która na d. 26/1.r. 1887 wieku
swego, rok 21 poczyniająca, cnoty, przymiotów pełna, dług
śmiertelności wypłaciła. Prosi Cię czyteniku

Dicat os tuum swave

Pie unum pater et ave. 73

Stanisław najstarszy syn Felicjana, właściciel Krzcię-
oia, Małkowic i Górki. 74)

+ tego już nie sądził hrabia, bo do niego takowej
kontrolował.

Kr. Kya w drugiej części swoich Zgłoszeń, powstał, doktor 1812,
pozwiecił Stanisławowi Mieroszewskiemu taki Zgłosz.

Stanisław Mieroszewski; majoratus dominus.

Funus erit datus, meritis nec debita solus.

Est bonus ergo malis, est malus ergo bonis.

Właściwie w roku nie bardzo polebnie o nim pisał. Z okazji
śmierci pozwiecił mu wkrótce znowu taki Zgłosz.

Stanislaus honoris datus, benefactor agens,

Grande decus fidei, flos probitatis - obis.

Właściwie znowu coś innego w r. 1824!

II. Właściwie, Feliya - jenne niemiast nadzi; i. niemiast bi. ożenka.

Właściwie, Feliya - jenne niemiast nadzi; i. niemiast bi. ożenka.

VI Ordynat myśłowski.[†] Cytuję tu w krótkości, co o nim
mówi Czaykowski: urodził się we wsi Czechy w powiecie
proszowskim d. 3 maja 1756, wychował się w domu rodziciel-
skim pod całym dozorem matki, po której nawet pozosta-
ła rękopis: "Przestrogi i nauki dla syna mego naj-
starszego Stanisława M., które czytaj a w sercu zachowaj;
napisane d. 2 marca 1766".

Często przebywał u wuja swego Andrzeja hrabiego
Kuropatnickiego, pierwszej Buskiego, potem Bełskiego
kasztelana, orderów orła białego i św. Stanisława ka-
walera i u podskarbiego Wessla⁷⁹ gdyż z nich jed-
nymi synami w wielkiej był przyjaźni. Odebrawszy tak
staranne domowe wychowanie dla dopełnienia edukacji
słuchał prawa na Wszechnicy Jagiellońskiej. W r. 1783
poślubił sobie Kunegundę, córkę Maksymiliana z Rytwian
i ze Zborowa hrabiego Zborowskiego (h. 6).

Jastrzębice starosty Dębowieckiego kaw. ord-
św. Stanisława i Róży Lubienieckiej + 20 lipca 1820¹⁵¹⁰

Już w roku 1788 mianowany komisarzem cywilno-
wojskowym na powiat krak., r. 1789, komisarzem król.

do skarbu. R. 1790 wraz z Ignacem Debińskim chorążym krak. został posłem sejmowym z wojew. krak. do powtórnego składu sejmu czteroletniego, i tu należał czynnie do postępowego stronnictwa, występując silnie przeciw rozdawnictwu starostw, a nawet żądając zwrotu narodowi rozdanych funduszy dla użycia ich na powiększenie siły zbrojnej. W r. 1794 popierał całemi siłami powstanie Kościuszki, był członkiem komisji porządkowej, oraz sędzią kryminalnym wojew. krak.

7 Po utworzeniu X Warszawskiego był sędzią pokoju dla powiatu i miasta Krakowa, a d. 25 lipca 1812 r. pod jego marszałkostwem sejmik krakowski uchwalił przystąpienie do konfederacji generalnej Królestwa Polskiego. 76/

Za Rzeczypospolitą krakowską zasiadł w r. 1818 w pierwszym zgromadzeniu reprezentantów czyli w sejmie tej krainy, i był prezesem komitetu prawodawczego, także i sędzią pokoju.

On to był głównym założycielem Towarzystwa Dobroczyńności w Krak. a gdy Biskupa Woronicza obra-

no prezesem, on był I-szym wiceprezesem Towarzystwa aż do śmierci.

Instytucja ~~muzy~~ uznając położone zasługi kazała wyryć w r. 1821 jego wizerunek z napisem Stan. M. ordynatowi Tow. Dobr. w dowód wdzięczności.

Aby zaś przechować i uwiecznić jego pamięć, uchwalono i wykonano, że wizerunek jego wraz ze stosownym napisem umieszczono w kaplicy domu schronienia, a nekrolog jest pierwszy pisany w księgę wspomnień i zmarłych dobroczyńców zakładu. ^{77/}

Gdy w r. 1820 na wniosek senatora Jacka Mieroszewskiego uchwalono usypić mogiłę Kościuszki, zasiadł Stanisław M. w komitecie budowy. Był też członkiem honorowym krak. Tow. przyjaciół nauk.

Z początkiem panowania Stanisława Augusta był jego zwolennikiem i przyjął nominacyę na szambelana król., później widząc, że król. Rosyi daje się powodować, starci^u do niego zaufanie i pomimo starań nie dał się do dworu przyciągnąć.

Po upadku Napoleona nie ~~twierząc~~ w królestwo kongresowe wzbrownik swym synom służył w tajowym. Czy sądził jego

⊙ Stanisław urwał w Krakowie, ale do Myślowic przeniósł się (stary) cmentarz w osiedlu grobowym po 10 latach. Kłyaś powiedział mi dyż.

+ Nieprawda! nie wyłączenie swego kostiumu, ale jak Łukasz pisał komendę powojenną. Ta parać mogła być królowa Luiza Sattlerowa na Stupie, która mieszkała w obywatelskiej, kościółka odbudował, który ogłosił się swoim, że więcej królowa Nof. Sattlerowa napadła na niego i przy tej sposobności kościółek się spalił.

był słusznym lub mylnym, pochodził zawsze z najszlachetniejszych pobudek - był objawem najczystszej i nieskazitelnej charakteru. - Na nabożeństwie żałobnym w kościele OO Reformatów w Krak. - był ich syndykiem / również przemówił biskup Woronicz. ⊙

Podobnie jak i przodkowie podpisał komplekację ~~o las.~~

Kościół św. Krzyża ~~przebudowany~~ w Myśłowicach pogorzał w r. 1807, odbudował swym kosztem, + Dotąd herb Mieroszowskich mieści się tamże na chórze. 78,

Rodzicom i żonie postawił pomnik w parafialnym myśłowskim kościele, napis brzmi:

Felicyanowi i Helenie z Łętowskich Mieroszowski, małżonkom na majorat myśłowski po Wincentym synowcu wstępnym, Stanisław Mieroszowski i syn Kunegundzie z Hr. Borowskich, małżonce, pomnik ten w dowód synowskiej i małżeńskiej miłości, położył 1814 r. i prosi o westchnienie do Boga.

Pomnik zaś, który swej żonie na krak. cmentarzu postawił, z upływem czasu zrujnowany, odrestaurowano i

postawiono w r.1868 obok grobu familijnego ordynatów
Mieroszowskich. Napisy na trzech stronach obeliska,
są następujące:

Kunegunda z Hr.Zborowskich Mieroszowska ur.1762
zgasła niestety 20/ lipca 1810.

Zacna Pani, matka, żona,

Pod tym marmurem złożona,

Anioł dobroci na ziemi,

Niech wiecznie żyje z Świętymi,

Gościu, chcąc uczcić jej cienie,

Daruj czułe westchnienie.

Jemu zaś, staraniem Tow.Dob.słynny malarz Peszka w
bocznej nawie kościoła św.Piotra w Krak.wymalował na
ścianie pomnik. Gdy ten jednak z czasem ponicszał, od-
restaurawano go w ten sposób, że co przedstawiało rzeźbę,
zrobił z gipsu, Zygmunt Trembecki / trumnę, aniołki /,
że dano portret i taroże herbowe malowane na blasze
a sam obraz / uczynił miłosierne pod onotami teologisz-
nemi / na płótnie olejno wymalował znany artysta Hipolit
Lipiński, u spodu dodano napis:

Inv.I Peszka pinx.Lipiński sculp.S.Trembecki,

† m. Krupnica 11 w Krakowie. Pierwszy dom ordynacki
nie był na ulicy Krupowej.

Aleksander Mieroszewski "le. Myśłowicki" 1824-1884.

He nihil est ex se, regit hunc a liena voluntate,

Anale regendi, opus, tale regendus agi d.

Letownik bez charakteru!

1824 1824
1884 1881
40 43

43 lat
ordynacji

ojciec i wice

ni 1883, wice

ni 1884, 4

ni 1881.

Przemysław Mieroszewski
na pensję po m. Krupnicy

† m. Jędrzej był starostą, w Jędrzeju prowadził sądy i sądownictwo.

Zamieszkał go portan-
wici pod kuratą!

sumptu C.S. ^{Stanisław} Mieroszewski.

Po śmierci Stanisława, syn jego najstarszy Aleksander
był VII ordynatem myśłowickim. Ur. 1781 + 1846. Po ojcu
odziedziczył Krzcięcice i kamienicę ordynacką. Umarł
bezzęnnym. Z początku zamieszkał w Krakowie, do tamtejszego
świątecznego towarzystwa należał, wesóły i uprzejmy
dobrze się bawił, a w wystawności życia z najbogatszymi
szedł o lepsze. Lecz co uważano za młodzieńczą
lekkomyślność, okazało się marnotrawstwem i niedo-
żęstwem. W krótko też musiał kamienicę i wieś alo-
dualną sprzedać i osiedlić w Myśłowicach. Tu dopiero przy
najgorszej administracji, zaczął dobra niszczyć, lasy
rujnować, pieniądze w dziecinny sposób wyrzucać. Nie
brakło też ludzi, co z tego korzystać potrafili.

Upominany przez brata Jana, najprzód prywatnie,
i łagodnie, a gdy to nie pomogło, nareszcie za przewod-
nictwem sądu pszczyńskiego stosownie do statutów tego
fideikomisu, aby się poprawił, uoszył się boleśnie obra-
żony i korzystając z wolności, jaką prawo z r. 1807 daje
ordynatom wydzierżawiania wieczyście pewnych attynencyi

Przedstawienie

fideikomissu, wypuścił (całą) ordynację w (Arbpacht)
pani Maryi Winkler z domu Domes dziedziczoce Miecho-
wic, działającej przez swego męża Franciszka Winklera)
aktem spisanem w Małej Dębrówce d. 4 czerwca 1838 . O
unieważnienie tego kontraktu, wystąpił sędownie Jan
Mieroszowski, lecz przegrał sprawę, gdy (krajowa) władza
policyjna dała poświadczenie, że układ zawarty dla
ordynacyi nie jest szkodliwym, a zatem stosownie do
powyższej powołanego prawa dopuszczalnym.

Wtedy przystąpiono do ugody i załatwiono wszyst-
ko w ten sposób, że państwo Winklerowie i Aleksander
za obopólną zgodą kontrakt wieczytej dzierawy ordynacyi
rozwiązali, że za ^{now} zezwoleniem sądu pszczyńskiego i
kuratora wyznaczonego przez tenże, dla małoletnich
domniemanych sućcessorów, to jest dzieci Jana Mieroszow-
skiego i pro nasituris /dla przyszłych generacyi / -
uchwałą familijną powziętą przez ordynata Aleksandra
i brata jego Jana, działającego w imieniu własnem, i z
plenipotencyi brata ^{Orac jako opiekun} Ignacego, dobra Myskowice (allodyfi-
kowano i pani Winkler sprzedano, zaś ze sumy szacunko-

to jest brat Ignacy?

asda Ignacy

Mystowska metryka chrztu:

"Dieser den 24ten Juni geborene und den 25ten Juni 1823 getaufte
Knabe Johann Sohn des Bürgers Nicolaus Zytka und dessen Ehe-
frau Anna geb. ~~Btard~~ Btesszynska ist von dem Major-
rathsherrn Alexander v. Mirowski zu Schloss Myslowitz
seit dem 23ten April 1855 als Pflegesohn angenommen, und
demselben der Name Alexander Mirowski beiliegend worden."
Cie kaważ bytoby trenaż 'Swierdrix', wżten Mirowski jest identyczny
z Mirowskim, który w latach 1848/49 reżisjował 'Pieska obok
Lepkowskiej, Zompny, Smotki w roku zarodożen w dżograt
tak pje kżnż role i p. i. redagował 'Światnik Górnosłski'.

+ Alexander murat de robaci Cortez guicardi, se va in, ale Apoliz, 2
rapint Mare, Kowse

lying to or tampering with evidence & Delamater's testimony will be 32.

wej w depozycie sądu apelacyjnego w Raciborzu/ a teraz
w Opolu/ złożonej, utworzono ordynację ⁵mysłowsko-pienięż-
ną ~~Mie~~roszowskich /Mieroszowski' schein Mysłowitzer fa-
milien-Geldfideikommiss/, zachowując porządek ^{spadku brania}sukce-
ssyi, ^{wakue}aktem fundacyjnym przez Krzysztofa wskazany ⁽¹⁶⁷⁸⁾(m).
Działo się to w Pszczynie d 8 maja 1839. Wymówił sobie
Aleksander prócz tego, dożywotnie mieszkanie we dwo-
rze w Mysłowicach, i tam się albo w alodialnej swej
wiosce ~~Maciej~~kiejkowicach, którą testamentem swej siostrze-
nicy hrabiance Apolonji Zborowskiej zapisał, przemiesz-
kiwał - pod koniec życia bardzo dziecięciniał, a główną
rozrywką jego była gra na skrzypkach. - umarł w Mysko-
wicach 1846 .

Gdy Mieroszowscy odziedziczyli Mysłowice, po swych krewnych Szalamonach, ci zaś je także od pokrewnych sobie Turzonów kupili, którzy je nabyli w roku 1517, więc miasto to i do dziś pozostawiały w jednym pokrewieństwie, przez lat 322 a w rękach Mieroszowskich od r. 1637 do roku 1839, to jest przez lat 202.

Nie pomogły ~~xx~~ tu mądrze przez Krzysztofa Mie-

= Mieroszewscy całe życie kładli Myślowicom wspaniałość.

+ Ale Krzysztof Mieroszewski nie był już człowiekiem, bo z k.
Markiewiczem wygotował prośbę o probostwo, albo ra-
wokoje, to mu tam sięgił nie przypominał obowiązku pielęgni-
wania niemi. Niezbyt jest i kulturę w szkole i kościele. Pomimo
swej "nie bierności" Kociński nie zmienił, ani w 1872.

+ to jest do historyi Myślowic nie należy, ale autor pisze to na
niektóre chwile Mieroszewski.

roszowskiego obmyślane statuty i ostrożności, na nie
się przydały zabiegliwość, rozum i praca Jana Krzysz-
tofa, niedość głośno upominały tradycje rodzinne, obo-
wiązki względem rodu, przywiązanie i życzliwość dla oko-
licy, dla wsi i miasta, niedokęstwo i lekomyślności, któ-
re ojczyznę, całą Polskę o upadek przyprowadziły, które
ślaskim Piastom tak ich pochodzeniu niegodny koniec
zgotowały, one także w osobie Aleksandra pozbawiły
Mieroszewskich Myśłowic - a naszą okolicę ostatnich
polskich właścicieli ziemskich.

Jest to dla nas Gornoszlazaków nauka, której nigdy z
oka i myśli spuszczać nie powinniśmy, że tylko praca,
oszczędność, rozum i cnota, mogą nas od upadku uchronić,
lepszą przyszłość zgotować. Ora et labora. Módl się i
pracuj, to niech będzie naszą dewizą.

V. Myśłowska ordynacja pieniężna. †

W prawdzie przez spłacenie szacunku myśłowskiego
państwa do depozytu myśłowskiego sądowego, ostatnie ma-
teryjalne stosunki między temi dobrami a Mieroszewskimi
ustąpiły, ale przez to jeszcze moralne węzły rozcięte.

wspólnie? przeciw sobie!

to ja nie!

idąc to była Apolonia, kuzynka Aleksandra jako wójtowa, sędziowa
Marekowska y. 1871.

mi nie zostały. Nam pozostaje wspomnienie, żeśmy wspólnie,
z nimi dwa wieki przyżyli, że modliliśmy się wraz z
nimi, a dzisiaj i bez nich w tych kościołach, które
oni budowali, upiększali, poprawiali, gdzie jeden z nich
był kapłanem a naszym duszpasterzem, - pozostało wspom-
nienie, że ~~my~~ mieli miłość dla nas, że szpital i szkoła
w nich miały dobroczyńców i opiekunów - że czyto w czas
głodu, czy w sprawach leśnych postępowali względem nas
według głosu serca, a nie według ~~szepków~~ pod-
mu, że byli miłosierni, - z nami ^{jedną} mowy i wiary.

Im pozostało wspomnienie dwu wiekowego między nami
pobytu, a w tej historii rodzinnej nie jeden piękny
przykład i przestroga.

Dla tego też, aby rzecz wyczerpnąć wyliczę tu i
dalszych ordynatów. Stanisław oprócz córek Franciszki,
żony Seweryna hrabiego Zbrowskiego, dziedzica Dębowa,
przyrodniego brata Kunegundy Mieroszowskiej - i Heleny
wydanej za Ludwika Jędrzejowicza, właściciela Zaczernia
oprócz Aleksandra miał jeszcze dwóch synów.

Ignacy, VIII ordynat ur. 1787 + 1854, podobnie jak
bracia odebrał staranne wychowanie a X. Juszyński i

1814

1782

27

420 8/1 - 75, 12 left w
 Roush's bunting Kops
 1/2 in 1/2 in 1/2 in

Erzählung des Mac Polley

[illegible]

420 8/1 - 75, 12 left w
 Roush's bunting Kops
 1/2 in 1/2 in 1/2 in

Od Peszki i od Stablara uczył się malarstwa. Istnieje kilka portretów osób z rodziny przez niego malowanych, wcale piękny jest jego własny portret jako malarza.

Od Peszki i od Stablara uczył się malarstwa. Istnieje kilka portretów osób z rodziny przez niego malowanych, wcale piękny jest jego własny portret jako malarza.

+ organizując wstępną kolegię nie było.
Mógł tak awanturę nie prowadzić, bo przecież na odgrodzić
był od całej polenonij. Zst. w 1824 d. c. i. Stanisław, a brat Aleksander
mógł być już ożeniony.

1854
1237
62

+ 1854 4 w. w. K. 67 lat.

po 1830

Odbył artystyczną podróż przez całe Włochy wraz
z malarzem Kurowskim piechotą.

W r. 1830 wstępuje jako major do 2 pułku Kre-
kusów. Jako podpułkownik, szef sztabu i komendant
14 pułku jazdy odbywa kampanję litewską i powraca
z Dębińskiem do Warszawy. Za to otrzymuje krzyż
złoty Virtuti Militari i pisemne uwiadomienie, że
Izba senatorska wraz z Izba poselską uznały, iż ge-
nerał brygady Henryk Dębiński, tudzież wszyscy ofi-
cerowie i wojskowi pod jego dowództwem i zbrojni oby-
watele Litwy i Żmudzi dobrze się zasłużyli ojczyźnie
i mianowany pułkownikiem w sztabie głównym. Udaje się
w emigrację. Rząd francuzki mianuje go komendantem
emigrackiego Depot w Paryżu. Od wszelkich politycz-
nych kłótni we Francyi stronił, osiadł w bliskości
miasta Pau w Pyreneach, gdzie sobie wile Monjoie zbu-
dował. Tam żywota dokonał. ^{+ 80} Był on członkiem komi-
tetu budowy ^{Kopie} mogiły Kościuszki i członkiem Tow. nauk
krak. Na posiedzeniach tegoż czytał swe prace:

Rozprawa o malarstwie i nekrolog On. Kopczyńskie-
go, w Manuskryptach pozostało:

+ nie fideikomis! ale stat. w 1854 ordynat pisał i pisał!

O Janie Miar. pisał K. Myszałak. 23.3.1814.

Sat bonus oeconomus, plus musicus atque Poeta,
Et patris a plura ventris, ad ova Soprano.
Skądś K. Myszałak miał, młotek 25 lat.
Trochę miar. rzuć!
Jeszcze tam coś miał, ale nie było w tym. Już.
Ostatni 25 lat, młotek.

+ Ten ~~Franciszek Wężycki~~, poeta, pisał Towarzystwo naukowe, był ożar.
wzr. Felicy ~~Wieroniewski~~. (+1819) był, był w ożar. Jan. 1819

Groby królów polskich, poemat; Napoleon Poème en XII
chants i zbiór poezji ulotnych.

Po nim odziedziczył fideikomis ^{brat} Jan, IX ordynat ur.
24/6 1789 + 9/11 1867. Dziedzic Malkowic i Górki. Młody
bardzo został mianowany sekretarzem komisji organizacyj-
nej Ks. Warszawskiego zasiadającej w Dreźnie pod przewod-
nictwem ministra Brezy. Później był w ministerstwie skar-
bu asesorem i szefem biura dochodów stałych. On oddawał
Ks. Łowickie darowane przez Napoleona Daronstowi tegoż
pełnomocnikowi p. Sauvage de la Martiniere, w r. 1812
konfederacja generalna mianowała go sekretarzem ambasady
w Paryżu przy Stanisławie ordynacie Zamoyskim. Późniejsze
wypadki nie pozwoliły mu zająć tego miejsca. Osiadł w
Krakowie był posłem sejmowym, dyrektorem policji, senato-
rem.

W r. 1829 mianowany szambelanem dworu polskiego,
gdy zaś te później zwinięto, szamb. dworu ces. rosyjskiego.

W Warszawie polecony opiece Felixa Bętkowskiego,
po przyjaźnił się ze wszystkimi koryfeuszami literackiego
świata, z Osieńskim, Kruszyńskim Tymowskim, z Fr. Węży-
kiem i t.d., poezje jego mieściły ówczesne pisma peryodycz-
ne.

Osiński we swych odczytach stawiał za wzór tłumaczeń jego przykład dwonu Szylłera.

we polskim tłum. 1867
W r. 1861 wydał bez imienia: Nowy Komennjusz " a w r. 1862 Wokabularz polityczny - przez Lucyana Siemińskiego bardzo przychylnie ocenione. *82)*

Zbierał obrazy starożytności i narodowe pamiątki. Jego kolekcya intagliow i Cameow / małych, rzeźb na szlachetnych kamie ~~niach~~ / wystawiona w Wiedniu była przedmiotem ogólnego zajęcia i wielu artykułów po gazetach. *82)*

Zamieszany we wszystkich sztukach pięknych przyjął przywilej na teatr, i zebrał tak dobrane towarzystwo artystów, jakiego do owego czasu Kraków, ani żadne inne miasto nie miało. Wybuchło powstanie w r. 1830, zwróciło umysły w inną stronę, to też ^{po} sześciu miesiącach odstąpił przedsiębiorstwa Juljuszowi Pfeifer. *83)*

Ktoś brał tak, żeby się nie opierało na bytymu owym Reformacie
Jak ojciec i brat, i on był członkiem Tow. przyj. nauk, Syndykiem 60 Reformatów i członkiem Tow. Dob. Połącz. on ^z ordynacyą ~~gimnazjum~~ fundacyę 3 Stypendji po 200 reńskich dla uczniów gimnazjum św. Anny w Krak., ofiarując na ten cel 12.0000 fl; każdorazowy ordynat jest zarazem i kuratorem " fundacyi Stypendyów ordynatu Mieroszows-

kiego wydziału krajowego.

Pierwszą jego żoną była Wiktorja Kloze, dziedziczka państwa Chrzanów; zmarła w roku 1829. Z niej pozostały dzieci. W drugim małżeństwie pojął Teklę Bełdowską, wdowę po Karolu Mieroszowskim; zmarła ona rok 1867.

Starszy syn Jan hrabia Sobiesław jest X odynatem ur. 4. sierpnia 1820, dziedzic hrabstwa Pieskowa Skała i wsi Golkowice w Król. Pols. Otrzymał ~~xxx~~ jednocześnie wraz z bratem od cesarza Franciszka Józefa tytuł hrabiego austriackiego w roku 1869. Jest komandorem papieskiego orderu św. Grzegorza, syndykiem OO Reformatorów i członkiem nadzwyczajnym Akademii umiejętności w Krakowie.

Drukował "Stimme eines Polen", "Rzut oka obywatelskiego poza siebie i przed się", "Szkic dwu wiekowej polityki narodu polskiego i reakcyja a socyalizm."

Ożeniony z Julją Lubicz Gruszecką, właścicielką Poręby wielkiej ma tylko córkę Cezarynę wydaną za hrabiego Stanisława Aleksandrowicza, porucznika pruskiej artylerji gwardyi. Siostra Sobiesława Wiktorja, ur. roku 1824, właścicielka Dóbr Rudółowice, poślubiła syna generała Karola Dembińskiego.

Xróbli, Krupniej nr II. To jest buda, a nie dom.
Głównie użytkowe, do latki uderz sołt z pił.

Stare upodobanie dwig bó we.

Gdy obecny ordynat nie ma potomstwa męskiego, dom-
niemanymi dziedzicami takowej, są synowie Stanisława
(hrabiego) Mieroszowskiego, młodszego syna Jana ur. r. 1827,
dziedzica Karniowic. On ^{ty. Stanisław} to pod imieniem ojca ^{ty. Jan} funduje
dom Mieroszowskich ordynacki w Krak. i łączy go w ten
sposób z ordynacją wysłowską, że po jego śmierci najstar-
szy syn jego oba fideikomissa odziedziczy. Cesarz Fran-
ciszek Józef fundację tę w r. 1867 zatwierdził.

Był radcą miejskim krakowskim, po dwakrotnie preze-
sem rady powiatowej Krak., wiceprezesem rady szkolnej
okręgowej na powiaty Krakowski, Chrzanowski i Wielicki,
- i z tych też po dwakroć wybrany posłem do rady pańs-
ta z miejscowych posiadłości. Zamianowany radcą rządo-
wym w Sarejewie, tamże się przenosi złożywszy mandat.

Od panującego cesarza mianowany ¹⁸⁶⁹ hrabią austryjaco-
kim, a zarazem z nim i brat jego. ^{Sobieraj} Posiada on order że-
laznej korony III kl. i oficerski krzyż orderu włoskiej
korony. Był wiceprezesem krak. Tow. dob. Jest członkiem
honorowym Tarnowskiej kasy oszczędności i krak. Tow.
opieki nad sierotami izraelskimi, członkiem komisji
archeologicznej, Akademii umiejętności i śląskiego Tow.

historycznego w Wrocławiu. Jego artykuły o Dalmacyi, o
autonomii, o herbach w Polsce, zamieszczał "Przegląd pols-
ki", on to zebrał archiwum i bibliotekę familijną, zbiór
portretów i pamiątek. Żona jego Emilja Oesterle ur.r.
1827 + 11 grud. 1878, ma pomnik w jednym z kościołów w
Krak. Przyjaciół domu Roman Konopka, dziedzic Tomaszowic,
wiceprezes rady pow. Krak. w uroczystościach zmarłej na-
pisał następujące wiersze:

Życie twe czyste jako strumień zbiegło,
Spokój i szczęście roznosząc dokoła,
Szlachetne serce ognisk domu strzegło,
Bóg Cię do Siebie po nagrodę woła,
Tyś wiarą, cnotą, przez Twój żywot cały,
Jednała sobie cześć i miłość ludzi,
Bo choć w ukryciu cnoty Twe jaśniały,
Dziś ich wspomnienie żał powszechny budzi.
Lzy mąż Ci świąci z synami w żałobie,
Chcąc ulżyć sercu, chcąc ulżyć boleści,
Oni dziś myślą i duchem przy Tobie,
W modłach do nieba ślą o sobie wieści.

Wyroki Boskie, przed ludźmi ukryte,
On Cię powołał na wieczności łono,
Wieńczyć zasługi cnotami zdobyte,

By Cię jak świętą już na ziemi czczono.

Które synowie zmarłej w kaplicy w Karniowicach, przez
ich rodziców restaurowanej, zamieścili.-

Synowie ci są: Hr. Jan, ur. 1854, odbywał jako oficer
ułańców okupację Bośni. Hr. Sobiesław ur. 1856. Właści-
ciel Tarnowic, ożeniony ze swą siostrą cioteczną Anną
córką Karola Oesterle, - Borgeaud z Genewy, i hr. Krzysz-
tof ur. 1857, urzędnik rządu Krajowego Bośniacko - Herco-
gowińskiego w Sarejewie.

VI. Mysłowice allodialni właściele.

Poszotaje nam tu dla wyczerpnienia przedmiotu
powiedzieć, że gdy Pani Marya Winkler kupiła Mysłowice
w r. 1839, od owej chwili w rękach jej rodziny pozos-
tają, po jej śmierci bowiem w r. 1839 odziedziczyła
ten majątek wraz z drugimi jako to: Katowicami, Mie-
chowicami itd. jej córka Waleska.

Franciszek Winkler dostał od króla Fryderyka
Wilhelmy IV szlachectwo, fundował kościół w Miechowi-

Ja. M. osiwicki, 18802, Maj 2, Ocieja, K. R., Kier. G. Ta. pr. J. S. K. A. A.
ry. 22. 19. 21-1928.

Miechowiec, por. 1880, 22. 19. 21-1928. "Cz. 10. 18. 19. 21-1928. 11"
W. K. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11"
W. K. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11"
W. K. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11. 18. 19. 21-1928. 11"

Stanisław hrabia Mierozewski

XI Ordynat Mysłowicki

Był poseł do Rady Państwa i Sejmu,
Prezes Rady Powiatowej Krakowskiej
B. Radca Miejski miasta Krakowa
B. C. K. Radca Przodu dla Doświ
i Hercogowiny, Komandor Krzyża
Maryjańskiego zakonu Niemieckiego,
Kawaler Orderu Żelaznej Korony
i Krzyża Oficerskiego Korony Włoskiej,
obywatel honorowy miasta Skawiny,
fundator domu ordynackiego imienia
„Mierozewskich” Kurator Stypendyów
imienia „Ordynata Mierozewskiego”
Przysły właściciel dóbr ziemskich i t.d.
Zasnął w Państwie w 72 roku życia

4/II. 1900 w Krakowie.

72
1898

Dobry wależ wależysem, - dobrego
kresu - potaż zachowałem.

Z listu in. Pawła do Tytusa IV, 7

Ku pamięci - niewygasłej czei
i miłości

pomnik ten Kładę
Synowie.

Oprócz powyższej tablicy znajduje się
w tej samej kaplicy jeszcze coś w rodzaju
obrazu okrągłego z podobizną.

Napis brzmi: Stanisław Mieroszewski

* 3/5. 1756 + 15/2. 1824

Ordynat Mysłowicki.

1803. In Tarnowitz wird die am 6. Januar 1803 gegründete Bergschule eröffnet. Hervorragende Lehrer haben hier die jungen Bergmänner Oberschlesiens unterrichtet. Viele

Franz Winckler

Industriepioniere wie Franz Winckler, Wilhelm Grundmann u. a. sind Schüler dieser Anstalt gewesen, die vor der Teilung Oberschlesiens im Jahre 1922 nach Peiskretscham verlegt worden ist.

chach, ich córka Waleśka von Winkler zmarła 26 kwietnia 1879 tamże pochowana, poszła za Huberta von Thiele, podpółkownika wojsk pruskich, który po niej Mysłowice dotąd posiada.

Przypiski.

1/ Drugorz, Lib. Benef. Tom. II pag. 206.

Gottlieb Biermann, Geschichte des Herzogthums Teschen, pag. 185.

2/ Lustig, Geschichte der Stadt Mysłowitz, 1867, pag. 23.

3/ Des schlesischen Adels - Anderer Theil von Johann Sinapius, 1728, pag. 259 et seq. „Die Grafen von Thurzo“.

4/ Ciekawem jest, że rodziny Turzonów, Szalomonów i Mięroszowskich spowinowacane ze sobą, wszystkie posiadały kopalnie w Olkuszu, czyli byli Gwarkami/ mieli „eine Gewerkschaft“/ jako to czytać można w Łabędzkim Górnictwo polskie r. 1841, tom I pag. 197 i 267.

Grabowski „Starożytne wiadomości o Krakowie“, 1852 p. 287 „Turzowie“

- 5/ Grabowski, Kraków i jego ~~okolica~~ okolica, pag. 130
- 6/ Sinapius i Grabowski, Starożytne wiadomości o Krakowie, pag 2.
- 7/ Jedna dzielnica miasta Augsburga przez samych tkaczy zamieszкана, należało do tej rodziny i nazywa się dotąd "die Fuggerei". Zwój pergaminowy na ~~herbie~~ ich herbu, nadał podobno cesarz Karol V, gdy Fugger podejmując przejeżdżającego monarchę w swym domu, podpalił ogień na kominku cesarskim skryptem opiewającym na bardzo znaczną sumę.
- 8/ Wszyscy cytowani według Sinapiusa.
- 9/ Silesiographia Hen~~ne~~etiana renovata r. 1704. pars. altera cap. VIII. p. 130.
- 10/ Lustig, Geschichte der Stadt Mysłowitz, pl5.
- 11/ Sinapius mylnie pisze, "das Fürstenthum Wolau"- i mylnie powiada, że Jan Turzo kupiwszy takowe 1517, sprzedał w r. 1524 na rozkaz króla polskiego Jan Kazimierza widymowanej w skutek prośby Krzysztofa Mieroszowskiego, a dotąd u Mieroszowskich się

znajdującej, pisze on się jeszcze właścicielem
Wolawy i to nie Księciem ale Baronem.

¹²
~~14~~/Sinapius l.c. Henelius l.c.

¹³
~~15~~/Lustig pag. 26.

¹⁴
~~16~~/Maczyński, Pamiątka z Krakowa. pag. 182.

¹⁵
~~17~~/Hr. Stanisław Mieroszowski, poczuwający się do obowiąz-
ku czuwania nad pomnikami rodziny z nim węzłami krwi
połączonej, ofiarował się własnym kosztem, przenieść
je znowu ~~do~~ ich rodowej kaplicy i tę odnowić, lecz
pomimo poparcia ze strony konserwatora zabytków
historycznych, nie otrzymał od dozoru kościelnego
potrzebnego na to zezwolenia.

¹⁶
~~18~~/Muczkowski, Statua ^tUniwersytetu krakowskiego.

¹⁷
~~19~~/Paprocki, Herbarz p. ~~xx~~ 896.

¹⁸
~~20~~/Muczkowski l.c.

¹⁹
~~21~~/Starszy - a jak akta mówią stary było zwykłem rozróż-
nieniem starszego wiekiem, gdy dwóch członków rodziny
jedno imię nosiło. Dlatego to w historii jest Mieczys-
ław Stary. Zygmund Stary - a nie jak się niektórym
przewiduje dla powagi ich obyczajów.

²⁰
~~22~~/Grabowski, Dawne zabytki M.K. pag. 2 18.

- ²¹~~23~~/Kosiński, Przewodnik heraldyczny tom I.
- ²²~~24~~/Akta ziemsko Grodzkiego archiwum w Krakowie.
- ²³~~25~~/Józef hr. Mieroszewski.
- ²⁴~~26~~/Böhme, Diplomatische, Beiträge zur schlesischen
Geschichte.
- ²⁵~~27~~/Grammer, Chronik von Beuthen.
- ²⁶~~28~~/Silesiographia renovata.
- ²⁷~~29~~/Rubrycella krak. z roku 1815.
- ²⁸~~30~~/Pamiętnik mogiły Kościuszki.
- ²⁹~~31~~/Pag. 20 i następne.
- ³⁰~~32~~/Piasecki, Kronika pag. 601.
- ³¹~~33~~/Piasecki, Kronika pag. 601. Kwiatkowski, Historia panowania Władysława IV.
- ³²~~34~~/Grabowski, Starożytne wiad. o Krak. pag. 98.
- ³³~~35~~/vol. Legum III pa 621.
- ³⁴~~36~~/Grabowski, Dawne zabytki Krak. p. 59, 70 Hoszowski, żywot Trzebickiego p. 379.
- ³⁵~~37~~/Baliński, Pielgrzymka do Jasnej Góry w Częstochowie pag. 305.
- ³⁶~~38~~/Dykcyonaryusz Poetów pag. 300.
- ³⁷~~39~~/Historia lit. pols. tom VI R. 21. pag. 186.

³⁸
40/Historya bib.Uniw.Jagiell.Kraków 1821.stron 7788

³⁹
41/Ostanie Akademji krakowskiej strona 603 i 604 przypisek.

⁴⁰
42/Diplomatische Beitreage zur schlesischen Geschichte
* Tom II C.1.pag.92 r.1624.

⁴¹
43/Dr.Władysław ~~XXXXXXXXXX~~ Wisłocki, Katalog rękopisów
Bibl.Uniwer.Jagiell.zeszyt 1.r.1877 pag.5,oznaczone
10 DD.IV.51 kod nap.z wieku XVII vol 268 i dwie
karty próżne na końcu.

⁴²
44/W Bibliotece Jagiellońskiej znajdują się pod N.466
D.D.IV.3.z w.XVII.

⁴³
45/Głębocki, Wywód o szkołach rycerskich pag.26.i tenże
sam;Rys dziejów wojennych pag. 150.

⁴⁴
46/Grabowski, Dawne zabytki Krak.pag.220.

⁴⁵
47/Dr.Władysław Wisłocki, katol.rękopisów Bibl.Jagiell.
N.468 D.D.III.44.

⁴⁶
48/Tamże pag.179 N.572 D.D.III.23.

⁴⁷
49/Volumina legum wyd.z r.1738 Tom V.pag.382.476.

⁴⁸ szkoty rycerskie pag.30.

⁴⁹
50/Woryginalie znajduje się w archiwum Mieroszewskich

Copia vidimata w sądzie pszczyńskim.

⁵⁰
51/O tem pomniku porównaj Niesieckiego wyd.Bohr. T.V.
p.412.

- 58) *Niemiecki pamietnik o dawnej Polsce.*
 59) *Acta Cast. Crac. Relat. 1. 195 p. 246 Nr. 148*
Acta cast. Crac. Fuscr. 1. 352 p. 2176 Nr. 620.
 60) *Acta Cast. Crac. Fuscr. 1. 163 p. 941 Nr. 265*
pamiętnik jego i testament oblatowany w Acta 8
Cast. Crac. Relat. 1. 191 p. 2808 Nr. 494 Nr. 1759.
 61) *Lustig Ac. 308*

Susanna Comitissa de Oppersdorf. Astantes Dom. Adalbertus Subulski S.I et Illma Da. Barbara de Oppersdorf Mieroszowska . *t.j. znowu Jan Kuznierz.*

- ⁵⁶ C.c. p. 57
 57/ Lustig pag. 148 i 149, 151 152, 155
 58/ Lustig pag. 314
 59/ Lustig 305.
 60/ Pruszez, Klejnoty krows. p. 43 Letowski, katalog Tom III p. 345 . Głębocki, Zakłady ku ulżeniu nędzy, p. 41.
 61/ L.c.p. 312
 62/ Acta Castrensia Cracoviensia Relationum liber 206 pag. 1062 Numerus Transactionis 265 de data 2/5 1755. Oblata interczyzy zawartej między ksienią klasztoru Imbronowskiego Teresą z Mieroszowic M.a Wm. Im- Panem Józefem z Mieroszowic Mieroszowskim Burgrabią krakowskim, hrabią na Mysłowicach? dóbr Plechowa, Gorzowa i Dołów, Dziedzicem o wstąpienie do Zakonu jego córki Joanny.
 63/ Lustig p. 57 błędnie podaje porządek sukcesyi ordynatów
 64/ Kalendarz polityczny król. polsk. r. 1827. pag. 472.
 65/ Dyplom w Archivum Mieroszowskich.
 70/ Dziennik praw z r. 1824 i znowu z r. 1841 z dnia 3/14

stycznia M. 87 tom 26 wylicza osoby do używania szlacheckich tytułów uprawnionych. Książąt 10, kniaziów 1, hrabiów 73, wicehrabia 1, baronów 20, kawalerów państwa franc. 7.

~~67~~ ⁷¹ Lustig pag. 38.

~~68~~ ⁷² Jej ~~przebieg~~ ^{dozwoł} Jan Nowicki swe tłumaczenie roman-
su Floriana "Gonzalw z Kordoby."

~~69~~ ⁷³ Portret i pomnik odnowiony niedawno.

~~70~~ ⁷⁴ Jego życiorysy drukowane, a mianowicie: Czaykowski-
kiego Pawła, pochwały jego i zasług obywatelskich
St. M. ^{miasteczko} ~~Pamiętnik~~ jubileuszowy krk. Tow. Dobr. Artykuł
Głębockiego Stan. Mier. ord. Wyżł. Pisma Pawła Woron-
ioza krak. 1852 T. I. pag. 17. Głębocki, Zakłady ku
ulżeniu nędzy.

~~71~~ ⁷⁵ Andrzej Ewaryst Kuropatnicki, miał za sobą Kata-
rzynę Łętowską, siostrę Heleny Felicjanowej Mie-
roszowskiej. Ich matka Jordanowa urodzona Morsztyn-
ówną była bliską krewną Wasów.

~~72~~ ⁷⁶ Mowa jego zagajająca sejmik i mowy sejmowe są po-
jedyńczo drukowane; co do sejmu, porównać "Gaze-

te Narodową " i z obcą z owych lat.

⁷⁷~~76~~/Sierota, który w Zakład Tow. Dobroczynności pomieszczony, portret jego na ścianie węglem wyrysował, wziął na wychowanie nie zawiódł się na nim, był z niego potem człowiek zacny, przyjaciel synów swego dobroczyńcy, zdatny artysta, szczególnie celujący w rysowaniu karykatur.

⁷⁸~~77~~/Lustig p.288.

⁷⁹~~78~~/Jest biust Ignacego z owego czasu, z alabastru krajowego dłuta Korneckiego.

⁸⁰~~79~~/Porównać jego nekrolog w liście majora Chlebińskiego pisanem z Pau do Gzesu 1854 N.273 z 29/1.

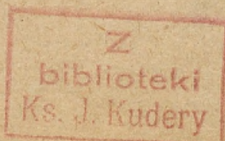
⁸¹~~80~~/Jego nekrolog w czasie N. 262 z d. 17/11 1867 Rachunki z r. 1867 cz. II p. 264 omawiającym Komieniuszu w felietonie czasu z r. 1861.

⁸²~~81~~/Wszystkie te zbiory są własnością dzisiaj starszego a narodowe pamiątki młodszego jego syna.

⁸³~~82~~/Pamiątka z Krakowa.

MM

-----00-----

wr. 1683 hli. Nystenad
 k. Maciej Zygmuntowski potowa
 k. Szymon Wyszczepkowski, prebostowa
 k. Wacław Kruczyński, wileński
 Stanisław Kiedrzyński, burszta

Pionkata, rajiq:

Paraphysa fascicularis juv. etiam rad. apic. h. u. g. = 2
Paraphysa fascicularis

Schizothorax *pungitius* *pungitius* - var. *the* *the* *the*
(after several *B. p.*, see the *the* with *the*)

[illegible]

Cracks in the bridge are a sign of decay, and are
a sign of decay.

Radimura sp. - Tylotus sp. - Pa. Rad. - obliquipennis - etc. etc.

[illegible][illegible]

Reinhold von Dür! Aufwachen gegen die
viele für die menschliche Freiheit. 1844

... ..

... ..

W. Dürer von Dür! Aufwachen gegen die
viele für die menschliche Freiheit. 1844

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

R-115 II

1844
1844

91 k. (k. 91 wzina)

15.02.2017 w Pantoflu

